CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"BLESSED ARE THE MERCIFUL; FOR THEY SHALL OBTAIN MERCY." Matt. 5 : 7

AUGUST 29th, 1958 - No. 361 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

Hebt U ook zo'n haast?

Emigranten hebben geen tijd. Zij zijn overigens in onze wereld de enigen niet. Professoren en zakenlui, catechisanten en mensen bij wie wordt aangeklopt met het verzoek wekelijks een avond af te staan voor, zeg, de evangelisatie, plegen vaak ook last te hebben van die kwaal "geen tijd".

Kent U dat geestig geschreven boekje "GEEN TIJD" van H.J.A. Hofland? Misschien hebt U **geen tijd** om zulke boekjes te lezen. Dat is jammer, **voor** U. De schrijver maakt ergens in zijn boekje de opmerking dat het misschien helemaal nog niet zo'n gek idee zou zijn eens een boek samen te stellen, geheel gevuld met foto's van de stad Amsterdam omstreeks het jaar 1900. Hij vreest evenwel dat de lezers van zo'n foto-boek, bij het doorbladeren wel eens de indruk zouden kunnen krijgen dat de fotografen vroeger alleen op Zondag werkten. U begrijpt de bedoeling. Die oude foto's zouden ons laten zien de mens die nog **wel** de tijd had! De mens die nog niet in de greep van haast en onrust was gevangen.

★

Dit is werkelijk een van de meest ingrijpende veranderingen die de wereld in deze half voorbije eeuw heeft ondergaan: de verandering van tempo. Alles gaat tegenwoordig pijlsnel, vliegensvlug. Langzaam werd zowat synoniem met ouderwets. En de mens zelf is al meer in de ban geraakt van de opvoering van tempo: hij werd tot de haastige mens. De haast is hem in zijn bloed gekropen. Hij leeft bij "het allerlaatste nieuws", d.w.z. bij het nieuws dat niet de krant — want die is altijd daarbij achter — maar televisie of radio hem vertelt. De mens is niet langer verbaasd over het doorbreken van de geluidsbarriere; wanneer nog andere barrieren doorbroken worden zal hij er hoogstens even vluchtig notitie van nemen.

Met dit verschil in levenstempo dat zijn arbeid, zijn levensgang, zijn hele bestaan heeft aangetast, gaat gepaard een toename van de vluchtigheid, de oppervlakkigheid. De mens begint het geduld te missen om naar een uitvoerig betoog te luisteren. Hij ziet er maar niet alleen tegenop een boek van zo'n drie, vierhonderd bladzijden te lezen: hij vindt het absurd om aan zoiets te beginnen. Hij wenst iets korts, iets wat hem in de kortst mogelijke tijd geeft wat hij vraagt. Hij verlangt naar korte, scherpe prikkels in plaats van naar eerst langzamerhand tot stand komende indrukken. De moderne mens is daarom niet alleen vaak de haastige mens, maar ook de plaatjeskijkende mens. Hij prefereert een foto boven de beschrijving van een gebeurtenis. Hij verkiest de film boven het boek wat werd verfilmd. Hij kijkt liever een half uur naar zijn televisie-scherm dan dat hij twee avonden zou moeten zitten lezen in de novelle waaraan de producer zijn stuk ontleende. Een advertentie waarin veel woorden neergeschreven zijn slaat hij over; de naam van het artikel, liever nog een afbeelding ervan, plus de prijs in schreeuwende cijfers is meer dan voldoende. Hoe simpeler het woord, hoe geprononceerder de kleur, hoe liever het hem is. Hoe sneller de prikkels elkander volgen hoe aangenamer het hem is.

★

Echt luisteren is altijd al een zeldzame deugd geweest. Velen kunnen wel luisteren, maar dan alleen naar zichzelf. Terwijl een ander spreekt zie je hen al bezig te overwegen wat ze dadelijk zelf zullen zeggen als ze weer aan het woord komen. Gesprekken hebben altijd al erg veel geleken op een gelijktijdigheid van twee monologen. Het werkelijke "gesprek" was al steeds zeldzaam. Maar in onze tijd is luisteren, in zich opnemen, verwerken, met het gehoorde intensief bezig zijn van een zeldzaam verschijnsel veelal ontaard in een antiquiteit. Dat hangt inderdaad met meer factoren samen dan met de haast en de vluchtigheid die we reeds hebben aangeduid. Het is niet nodig hier ook die andere factoren breeduit te belichten. De zaak zelf is duidelijk.

Het verband tussen verandering van tempo in onze wereld en de industrialisatie is rechtstreeks en direct. Het valt niet moeilijk tussen de wirwar van publicaties de talloze aanklachten tegen de industrialisatie en haar schrikwekkende gevolgen te vinden. Minder gemakkelijk is het om bij al die aanklachten nuchter te blijven en een open oog te houden voor de grootse vooruitgang, de dankbaar te accepteren resultaten, de consequenties die het leven wel een nieuwe, maar toch niet noodzakelijkerwijs mindere levensstijl bieden.

Daarom is bij de intensivering van het tempo in deze wereld de vraag terzake of het gegeven beeld niet te donker gehouden, niet te zwart van kleur is. Is het wel eerlijk om de versnelling van tempo in onze moderne wereld te interpreteren als uitsluitend als katalysator werkende factor tot achteruitgang? Is het misschien niet eerder zo dat dit versnelde tempo symbool moet heten van een ongekende vooruitgang?

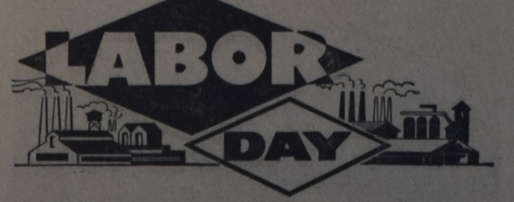
Het bestek van dit artikel laat een onderzoek in den brede hiernaar niet toe. Het is zonder meer trouwens wel duidelijk dat hogere snelheid niet altijd grotere efficiency zal betekenen of automatisch intredende verbetering. En de vervlakking in het leven van ontelbaar velen is een al te duidelijk aan de dag tredende realiteit dan dat men hier alleen maar zou kunnen spreken van de vervulling van schone beloften.

★

We wijzen op deze dingen om tot nadenken te stimuleren. Het is vrij onzinnig om hier met zwart-wit schematiek te werken. Opvoering van tempo betekent niet noodzakelijkerwijs vervlakking, maar het feit blijft staan dat velen zich daartoe er wel door laten leiden.

Het is onweersprekelijk dat er verband bestaat tussen dit alles wat we zagen en de alom geconstateerde intrede der vluchtigheid en oppervlakkigheid in het leven van vele christenen. Ik beweer niet dat men zich vroeger nooit heeft pogen te onttrekken aan de eisen van het christelijke leven onder aanvoering van het argument "geen tijd". Alleen maar, dit "geen tijd" heeft vandaag toch wel een totaal andere klank en achtergrond ontvangen. De klacht wordt telkens weer vernomen dat beginselstudie nog maar sporadisch wordt aangetroffen. Die klacht klinkt ook onder ons, in de emigranten-samenleving, telkens weer op. De mensen zijn er niet meer voor te krijgen wanneer het teveel inspanning vergt of op teveel tijd beslag legt. Men loopt er niet meer warm voor, en de tijd van het enthousiaste zich werpen op de beginselen schijnt meer en meer tot het verleden te gaan behoren. Dat is een klacht die ook voor de laatste wereldoorlog keer op keer werd vernomen, maar tegenwoordig al meer een speciaal karakter gaat aannemen. Wie leest nog in Kuyper of Bavinck? Is Sikkel of Smeenk niet

(Vervolg op pag. 8)

De maand September begint met Labor Day. Wat betekent deze dag voor ons? Alleen maar een vrije dag? Als wij waarlijk deel uitmaken van het Canadese volk zal ook het arbeidsvraagstuk van dit land onze aandacht moeten hebben. Wij zien dan, dat op Labor Day meer wordt gesproken over de arbeider, die door zijn productiviteit het gehele volk verrijkt, dan over God, die ons het werk als een geschenk en als een opdracht gegeven heeft. Met dit te constateren zijn wij er echter niet. Wij zullen ernaar moeten streven, meer inzicht te krijgen in hetgeen er in Canada waar te nemen is op het gebied van arbeidswetgeving en organisatie, opdat wij ook positief zullen kunnen meewerken in deze dingen. Het is goed om in deze dagen ook speciaal de Christian Labour Association of Canada in onze gebeden te gedenken. Deze organisatie zal in de komende maand (op 27 September) een speciale conventie houden, die van beslissende invloed kan zijn op haar voortbestaan.

De Gaulle's Politiek

De Vaart der Volken
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

In de loop der eeuwen hebben velen gedacht, dat zij een volk een staatsregeling konden opleggen naar willekeur. Die willekeur kon dan worden uitgeoefend door een overwinnaar. Zo heeft het communisme van Moskou ook thans nog verschillende volken gebracht onder het juk van een door dwang gehandhaafd volksvreemd bewind. Wij denken aan Polen en aan Hongarije in het bijzonder. Daartegenover hebben velen echter ook altijd met klem volgehouden, dat een juiste staatsvorm moest voortvloeien uit het volkskarakter. De waarheid daarvan treedt voortdurend meer aan het licht. Op belangrijke punten willen velen dit standpunt niet aanvaarden. Zo heeft men ook thans nog lieden, die het parlementaire stelsel, zoals zij zich dat geschematiseerd voorstellen als de hoogste staatsvorm voor alle tijden en voor alle plaatsen voorstellen. Omstreeks de eeuwwisseling kwam dat nog meer voor dan op het ogenblik, maar uitgestorven is deze opvatting nog lang niet.

Nu moet men echter daar ook weer niet uit af leiden, dat men een volkskarakter kan veranderen, indien men slechts de staatsregeling wijzigt. De staatsregeling heeft wel een belangrijke, maar geen beslissende betekenis. Een duidelijk voorbeeld daarvan is wel te vinden in de geschiedenis der republiek van de zeven verenigde Nederlanden. Dat was, zoals iemand het heeft uitgedrukt, een rammelend geheel, meer chaos dan unie. Maar toch heeft deze republiek onder deze stumperige staatsregeling een ereplaats bekleed, zoals zij nooit meer heeft ingenomen.

Niettemin kan een onjuiste staatsregeling een beletsel zijn voor een juiste functionering der regering en daardoor een belemmering zijn voor het welwezen van een volk. Zo ziet bijvoorbeeld de generaal De Gaulle de toestand van het Franse volk. Dit volk is gezond, maar het gaat gebukt onder de gevolgen van een verkeerde staatsregeling en deze is het resultaat van het optreden van groepen, die niet het belang van het gehele volk, maar slechts de belangen van de eigen groep willen behartigen. Indien daar dus een eind aan wordt gemaakt, krijgt men in Frankrijk weer gelegenheid om de voortreffelijke eigenschappen van het Franse volk tot openbaring te brengen.

Zo redeneert De Gaulle.

Dat betekent dus, dat De Gaulle een geheel andere weg wil inslaan, als men bijvoorbeeld in Engeland zou volgen. In Engeland heeft men zelfs in het geheel geen grondwet en men schijnt ook niet het voornemen te hebben daar in de naaste toekomst verandering in te brengen. Daar heeft men altijd gelegenheidswetgeving. Daar moddert men, zoals men dat zegt, maar voort. Maar daar vertrouwt men vooral op de krachten van het volk zelf. Daardoor heeft men voor het grote gemenebest nooit behoefte gehad aan een nauwkeurig uitgewerkte constitutie, maar men is tevreden met een los verband, binnen hetwelk de levende delen zich in vrijheid kunnen ontwikkelen. De Gaulle wijst zoiets volkomen af. Hij wil, als echte Fransman, een sluitend systeem en in dat systeem wil hij de juiste omschrijving van een sterke gezagsuitoefening. Regeren, zegt hij ergens, betekent zich doen gehoorzamen.

Geen dictatorschap

Nu wil hij dat gehoorzamen niet doen geschieden als een blote dictatuur. Hij wil overeenstemming met de wil van het Franse volk, zoals die tot uiting komt zonder belemmering door partijbesluiten. Daarom wil hij een referendum laten oordelen over zijn ontwerp constitutie. En daarom was hij ook bereid zijn ontwerp eerst voor te leggen aan een commissie. En wanneer dan de voorbereiding door deze commissie is voltooid, zal zijn regering definitieve voorstellen formuleren. Deze wil hij verdedigen in een tiental grote volksbijeenkomsten in de grote steden van Frankrijk. Men kan dat moeilijk een dictatuur noemen.

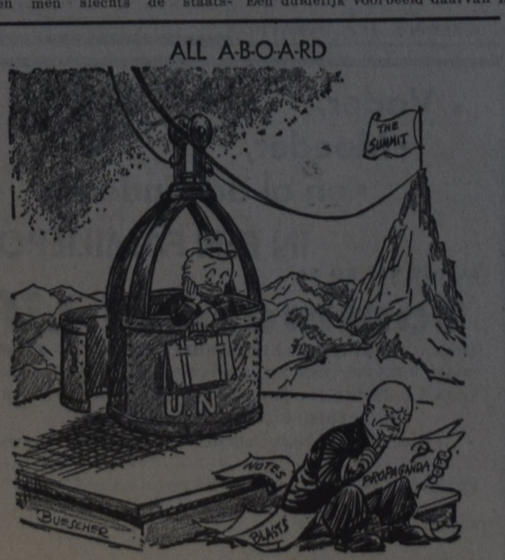
In het voorstel van De Gaulle gaat het in hoofdzaak over drie punten. In de eerste plaats over de invloed van het volk zelf op de regering. In de tweede plaats over de betrekking tussen regering en volksvertegenwoordiging. In de derde plaats over de verhouding tussen het eigenlijke Frankrijk en de delen overzee.

De invloed van het volk zelf was tot dusver zeer gering. Bij de algemene verkiezingen mocht men zijn stem uitbrengen, maar de eenmaal gekozen volksvertegenwoordiging stond onwrikbaar vast, omdat er vrijwel geen sprake was van kamerontbinding, zodat men van te voren wist, wanneer er weer een uitspraak van het volk werd verwacht. Er was vrijheid van drukpers en van de gedachte-mededeling door middel van radio en televisie, maar doordat de partijen via de volksvertegenwoordiging alle macht in handen hadden, maakte dit weinig uit.

Verder stelt De Gaulle een referedum voor, dus een volksuitspraak over een concrete regeringsmaatregel, los van partijscheidingslijnen. Maar dit referendum is slechts

(Vervolg op pag. 2)

ALL A-B-O-A-RD

Nederlandse deelname aan de C.N.E.

De Nederlandse deelname aan de Canadian National Exhibition bestaat dit jaar uit een uitgebreide kollektie Nederlandse voedings- en genotmiddelen.

Ten einde de drie miljoen Canadese bezoekers aan deze belangrijke beurs een idee te geven van wat Nederland op dit gebied exporteert zullen o.a. monsters van de volgende Nederlandse artikelen te zien zijn:

Chocolade;
Sigaren en tabak;
Koek en beschuit;
Kaas;
Suikerwerken;
Specerijen;
Haring;
Uien.

Meer dan veertig Nederlandse firma's op dit gebied zijn vertegenwoordigd.

De Nederlandse tentoonstelling wordt dit jaar ondergebracht in een nieuwe in Nederland ontworpen stand, welke opgesteld zal worden in de Governments Building op de Canadian National Exhibition.

Voedings- en genotmiddelen nemen een belangrijke plaats in in de Nederlandse export naar Canada, dank zij de activiteit van de Nederlandse Importeurs en winkeliers in dit land.

32 NIEUWE VW. VERNIETIGD

Twee en dertig splinternieuwe Volkswagens zijn in Toronto door Volkswagen Canada Ltd. zonder pardon kort en klein geslagen, toen bleek, dat zij tijdens de zeereis in drie voet zout water hadden gestaan. De company wilde geen risico lopen en haar goede naam niet verliezen door een product op de markt te brengen, dat niet volkomen betrouwbaar is. Zelfs de handelaren in onderdelen en afbraak kregen geen kans, hoewel die graag wat van deze karretjes zouden hebben opgekocht.

De Gaulle

(Vervolg van pagina 1)

mogelijk bij een tweetal nauwkeurig aangewezen onderwerpen, zodat ook op die wijze het volk weinig te zeggen krijgt.

Iets anders is het dat De Gaulle uitdrukkelijk zijn voorstellen in September aan een volksuitspraak wil onderwerpen. Evenwel zijn zulke referenda bijna altijd het middel geweest om een dictatoriaal bewind te ondersteunen. Men denke aan de plebiscieten onder de Napoleons en de volksuitspraken onder het derde rijk.

Reeds verschillende malen hebben wij gewezen op de afkeer van De Gaulle van een volksvertegenwoordiging, die de uitvoerende macht aan banden legt. Dit was in feite het geval zowel onder de derde republiek voor de tweede wereldoorlog als onder de vierde republiek na de tweede wereldoorlog. Door een combinatie van minderheden kon men een ministerie wegstemmen zonder dat er gelegenheid was een nieuw sterk kabinet te vormen. Een recht van kamerontbinding bestond tot kort geleden in de practijk niet.

Nu wordt zulk een inkorting van de uitvoerende macht voor de staat noodlotting, indien het gaat om het bestaan van de staat, zoals in 1940. De Gaulle heeft daarom zijn ambtsaanvaarding van de voorwaarde afhankelijk gemaakt, dat hij een half jaar vrijwel de gehele macht aan zich kon trekken.

Macht voor de president

In de nieuwe constitutie komt nu de bepaling voor: Indien de instellingen van de republiek, de onafhankelijkheid van de natie, de integriteit van haar grondgebied of de uitvoering van haar internationale verplichtingen op ernstige en onmiddellijke wijze bedreigd worden, is de president gerechtigd de maatregelen te nemen, die de omstandigheden vereisen. De president moet echter daarbij raadplegen de eerste minister, de voorzitters van de beide huizen van de volksvertegenwordiging en de constitutionele raad. Bovendien moet zo spoedig mogelijk het parlement worden bijeengeroepen.

Op zich zelf is het natuurlijk vanzelfsprekend, dat in tijden van grote nood van de gewone weg moet kunnen worden afgeweken. In de meeste landen geschiedt dat via de weg van de staat van oorlog en beleg. Daarnaast bestaat natuurlijk nog de mogelijkheid van het gebruikmaken van noodrecht. In andere constituties komt echter een bepaling voor die op de door De Gaulle voorgestelde gelijkt. Wij denken bijvoorbeeld aan artikel 48 van de grondwet van het Duitse rijk na 1919. Men weet, hoe met behulp van deze bepaling zonder onwettige maatregelen het Derde Rijk met zijn Führerstaat is tot stand gekomen. Dat is natuurlijk in Frankrijk ook nog bekend en aangezien velen vrezen, dat achter De Gaulle het fascisme staat, wenst men deze bepaling niet te aanvaarden. Men vreest voor een herhaling van de Duitse geschiedenis. Niettemin staat het vast, dat De Gaulle aan dit artikel in bijzondere mate is gehecht. Hij heeft betoogd dat indien deze bepaling had bestaan Frankrijk nooit tot de instelling van de Vichy-regering zou zijn overgegaan, maar dat men in de koloniën verder zou hebben gevochten.

Zo wil De Gaulle absoluut voor de president het recht van kamerontbinding en niet op de beperkte wijze, zoals dat op het ogenblik is geregeld.

En hiermede zijn wij genaderd tot het hoofdbezwaar, dat velen ondanks alles toch tegen het ontwerp blijven koesteren. Alles wijst namelijk op de gedachte, dat De Gaulle zelf die uitgebreide bevoegdheden zal uitoefenen. Velen hebben daartegen geen bezwaar, omdat men De Gaulle kent als een eerlijk en betrouwbaar staatsman, die de democratie werkelijk niet vijandig is. Maar ook De Gaulle heeft niet het eeuwige leven en wat moet er geschieden als een ander geroepen wordt die uitgebreide bevoegdheden uit te oefenen? Is men dan ook zo zeker, dat er geen gevaar voor de volksvrijheden dreigt? Indien bijvoorbeeld later iemand wil betogen, dat moeilijkheden als op het ogenblik in Algerië het geval in het leven roepen van artikel 14, dat wij zoeven citeerden. Dan kan men met de wet in de hand zich niet tegen de opheffing van vele volksvrijheden verzetten.

De oude vraag

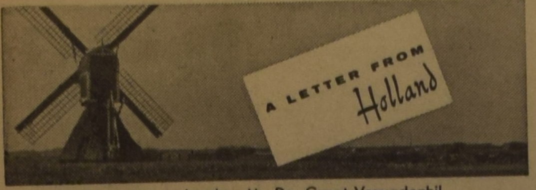
En daarmee zijn wij terug gekeerd tot deo ude vraag, of een constitutie moet geven het schema van de staatsinrichting dan wel een soort Groot-Privilegie, een stelsel van waarborgen tegen willekeur. Frankrijk blijft ook de tweede mogelijkheid aanvaarden en daardoor staat men hier voor zulk een grote moeilijkheid.

Het derde gedeelte van de voorgestelde constitutie gaat over de samenwerking tussen Frankrijk met de rijksdelen overzee. Algerië wordt hier niet uitdrukkelijk in genoemd, omdat dit een deel van Frankrijk zelf is. De Gaulle is van de mogelijkheid van zulk een Groot Frankrijk overtuigd en ook van de instemming van die gebiedsdelen. Daarom wil hij die delen aan het referendum over de constitutie latendeel nemen. Stemt men voor, dan betekent dit tegelijkertijd, dat de bevolking enige vorm van samenwerking met Frankrijk wenst. Stemt men tegen, waartoe men gerechtigd is, dan betekent dit tegelijkertijd afscheiding; dus het ophouden van elke steun door het moederland. Dit heeft voornamelijk betrekking op Madagascar en omgeving, het Franse equatoriaal Afrika, dat op het ogenblik op zo krachtige wijze wordt ontsloten en op Frans West Afrika. De Gaulle stelt zelfs de mogelijkheid, dat de onafhankelijke staten in Achter-Indië, die eens tot het Franse rijk behoorden, weer samen willen werken op voet van gelijkheid in volkomen vrijheid.

Ook dit alles is voor De Gaulle een levenskwestie. Vandaar dat hij er niet tegen opziet zijn verkiezingscampagne te beginnen met een reis door deze gebiedsdelen. Hij wil met zijn woord en door zijn persoonlijkheid de bevolking daar ervan overtuigen, dat het hem ernst is te komen tot een volledige integratie van het grote Franse gebied met zijn Franse beschaving. Eerst daarna wenst hij de verkiezingsveldtocht in Frankrijkzelf te houden.

Indien dit alles zo geschiedt kan Frankrijk aan het eind van dit jaar, juist als het halve jaar afloopt de nieuwe constitutie rijk zijn, waarop De Gaulle het oog heeft gericht. Maar dan zal het nog heel wat moeite kosten om het Franse volk de beginselen van die constitutie te doen beleven. De oude Romeinen, waaraan overigens de Fransen een groot gedeeltevan hun staatkundige opvattingen danken, wisten het reeds, dat de wetten nutteloos zijn, indien zij niet vastliggen in het hart van het volk.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Met de herdenking van Koningin Emma begon deze maand. Twee augustus was het honderd jaar geleden, dat in Arolsen het prinsesje Adelheid Emma Wilhelmina Theresia werd geboren, tweede dochter van de vorst van Waldeck-Pyrmont en een Nassause prinses. Eenentwintig jaar later werd dat Duitse prinsesje de vrouw van de veertig jaar oudere Nederlandse koning Willem III. Zij stierf in 1934, als Nederlands geliefde "Koningin-Moeder".

Door de herdenkingsartikelen, die in de kranten en tijdschriften verschenen, zijn we ons weer eens bewust geworden hoeveel "Koningin Emma" voor het Oranjehuis en het Nederlandse volk heeft betekend. In het jaar van haar huwelijk stierven twee zonen uit Koning Willem III's eerste huwelijk; een jaar later overleed ook de laatste overgebleven prins, de zwakke Alexander. Toen op 31 augustus 1880 het dochtertje van Willem III en Emma geboren werd, betekende dit dat het Oranjehuis niet zou uitsterven. Tien jaar later was het Willem III's jonge weduwe, die tot Regentes werd benoemd voor de kleine koningin. Voor de manier, waarop Koningin Emma deze zware taak heeft vervuld, hebben de geschiedschrijvers niets dan lof. In 1898 nam Koningin Wilhelmina de regering over en Koningin Emma kon zich geheel gaan wijden aan wat zij zag als haar liefste taak: de zorg voor zieken en behoeftigen. Aan de tuberculose-bestrijding is in ons land voorgoed haar naam verbonden. Door haar medeleven met allen die in rouw en droefheid verkeerden heeft zij zich zeer bemind gemaakt. De liefste oude dame van Europa, is Koningin Emma wel eens genoemd.

Mensen die in haar omgeving hebben geleefd herinneren zich haar als een wijze en bovenal een vrome vrouw. Haar enig kind werd door haar in de vreze des Heren opgevoed. Ook op haar werk en haar leven heeft zegen gerust.

Het is deze maand overtuigend gebleken dat Koningin Emma, vijfentwintig jaar na haar sterven, door ons volk nog niet is vergeten. Voor haar dochter, Prinses Wilhelmina, moet dat een bijzondere voldoening zijn geweest. Zij heeft daarvoor via de radio gedankt, met een gevoelig woord:

"Bijzonder erkentelijk voor de hartelijke wijze, waarop de 100ste geboortedag van mijn geliefde moeder herdacht is, wens ik mijn vreugde daarover langs deze weg tot uitdrukking te brengen.

De bloemenhulde haar gebracht, de korte plechtigheid in de Nieuwe Kerk te Delft waren een schone uiting van de gevoelens, die bij zovelen voortleven.

Treffend zijn de artikelen door de grote meerderheid van de pers aan haar gewijd, evenals de persoonlijke brieven, die ik mocht ontvangen. Zij alle getuigen van zoveel fijn gevoel en zoveel begrip en waardering voor haar persoonlijkheid, voor haar streven, voor het doel dat zij zich in haar leven gesteld had, b o v e n a l v a n h a a r l i e f d e v o o r h a a r v o l k. Wat zij voor mijn man en mij en voor ons kind geweest is, is niet onder woorden te brengen. Haar voorbeeld leve nog lang in ons aller herinnering voort."

Een paar dagen later gingen de vlaggen uit voor Prinses Irene Emma Elisabeth, die haar negentiende verjaardag vierde. Zij was op die dag met heel het koninklijk gezin buitenslands. De Koninklijke Familie brengt de vacantie door aan de Riviera en maakt daarbij gebruik van het jacht Piet Hein en van de "Groene Draeck", het schip dat op haar achttiende verjaardag aan Prinses Beatrix werd aangeboden.

★

Ds. Okke Jager wordt niet strafrechtelijk vervolgd, omdat daarvoor geen termen aanwezig zijn. Dat heeft de Minister van Oorlog, Ir Staf, medegedeeld aan een kamerlid, Fedde Schurer, dat daarnaar had geinformeerd. Namelijk toen het blad "Op de Uitkijk" verboden was omdat Ds Okke Jager daarin een grievend artikel had gepubliceerd, "waarbij hij zich zelfs niet ontzag, een zekere overeenkomst te suggereren tussen de werving voor de Koninklijke Marine en - gedurende de bezettingstijd - voor de vijandelijke Kriegsmarine."

Inmiddels heeft Ds Jager zelf in het augustusnummer van "Op den Uitkijk" zijn verontschuldigingen aangeboden voor bepaalde kwetsende uitlatingen in het julinummer. "Dat door een bepaalde manier van zeggen een groep mensen, die hun roeping zien in het militair-zijn, zich gekwetst hebben gevoeld, daarover wil ik graag openlijk mijn spijt betuigen."

"Het boetekleed ontsiert de man niet", heeft jaren geleden Dr Abraham Kuyper geschreven. Het is goed dat dit wijze woord in praktijk wordt gebracht door een van zijn meest op de voorgrond tredende geestelijke nazaten.

Ds Okke Jager, een begaafd predikant, dichter en schrijver, heeft vooral op de jeugd grote invloed. In dezelfde week, dat zijn naam (weer eens) in het nieuws was, publiceerde een krant een interview met Johannes de Heer, een op geestelijk gebied leiding gevende figuur, die vooral bij oudere generaties zeer geliefd was (en is). Voor de oorlog was hij redacteur van "Het Zoeklicht". Een populaire christelijke liederenbundel staat op zijn naam. Wegens gebrek aan kunstzinnigheid mag die "bundel van Johannes de Heer" voor de radio niet worden gebruikt, maar er worden nog jaarlijks duizenden exemplaren van verkocht.

Op zijn tweeënnegentigste jaar heeft Johannes de Heer deze week een toespraak gehouden in de Haagse Houtrusthallen. Daar waren in een Maranatha-conferentie tweeduizend lezers van "Het Zoeklicht" bijeen. De grijze evangelist noemde de woningnood de grootste nood van onze tijd. Aan de gemeente van het Nieuwe Testament wordt de hemelse oplossing daarvan beloofd in Joh. 14.

★

En zo zijn we dan, midden in de vacantiemaand, opgeschrikt door de vreselijkste vliegramp in de geschiedenis van de burgerluchtvaart. Negenennegentig mensen kwamen om het leven bij het ongeluk met de K.L.M.-Constellation "Hugo de Groot". Ik behoef er hier niet veel over te schrijven. Ongetwijfeld hebben uw eigen kranten u dit droeve nieuws reeds gebracht.

Hier in Nederland heeft het diepe indruk gemaakt. De radio-verenigingen wijzigden hun programma's en brachten alleen ernstige muziek in de aether. Van wat de pers er over schreef troffen ons het meeste deze regels uit "De Rotterdammer":

"Een fiere, door de mens gebouwde vogel van onze nationale luchtvaartmaatschappij is neergestort en bijna honderd mensen — mannen, vrouwen, kinderen — werd het leven afgesneden. Anders en ook beter gezegd: hun reis naar "de nieuwe wereld", met zoveel hoop en zoveel verwachting begonnen, is geworden een reis naar de Eeuwigheid.

Dwingen wij ons nuchter te blijven, dan weten wij het wel: men kan overal sterven. De offers van het luchtvaartverkeer blijven zelfs verhoudingsgewijs gering in aantal. Echter, hoe duidelijk en tegelijk hoe schrijnend spreekt een luchtramp ons toe.

Is het menselijke trots die zich hier laat krenken? Is het de trotse stijging van het vliegtuig die wij als in de geest zien, een stijging die zo plotseling en zo wreed wordt afgebroken? Of is het, dat zovelen, met zo onderscheidene bedoelingen doch met één doel de reis aanvangen, allen tegelijk en op één ogenblik komen te staan voor dat andere, alle ding beslissende doel: het einde van het leven?"

EEN GELUKKIG EXPERIMENT

Ongeveer 70 jonge Nederlandse boeren, wier leeftijden varieren van 19 tot 36 jaar, zijn op 1 Mei in Halifax aangekomen voor een verblijf van een vol jaar op Canadese farms. Gedurende die tijd maken zij, al werkende, kennis met de practijk van het boerenleven in Canada en verdienen tegelijk hun eigen reisgeld. Ze zullen na een jaar terugkeren naar Nederland, om daar met familie en vrienden te spreken over hun ervaringen en over de mogelijkheden en moeilijkheden van het boerenleven in Canada.

Dit is de beste vorm van immigrantie-arbeid die ons tot nu toe bekend is, en hiervoor komt de eer toe aan de C.N.I.C. de Canadian Netherlands Immigration Council, een organisatie die weinig publiciteit oogst. In deze Council zijn vier kerkelijke plaatsingscommitees verenigd. Secretaris is de aan onze lezers welbekende fieldman Mr. J. Vander Vliet. Hij heeft een belangrijk aandeel gehad in de voorbereiding van dit experiment, dat zoveel jonge Nederlandse boeren de gelegenheid geeft, met eigen ogen te zien, wat anderen maar vanuit de verte moeten geloven.

★

Momenteel zijn er in Nederland maar weinig boeren, die met serieuze plannen rondlopen om naar Canada te emigreren. De aanmeldingen komen naar verhouding veel meer uit de stad. Canada heeft (weer eens) een slechte naam vanwege de werkloosheidsgolf, die velen in Nederland schrik heeft aangejaagd. Maar dat zal weer overgaan zoals het al vaker is overgegaan; er zal stellig een tijd komen, dat er weer meer Nederlandse boeren belangstelling gaan krijgen voor Canada. Temeer daar Nederlands interne economie minder gunstig voor de Nederlandse boer schijnt te worden.

Als het zover is, zullen de jonge boeren, die thans in Canada werken de vraagbaak worden van misschien velen die daar nu nog niet aan denken. En ze zullen — als ze dan tenminste nog steeds in Nederland wonen — hun antwoorden weloverwogen en weloverdacht kunnen geven met het overwicht van iemand, die uit de practijk spreekt, al is het dan nog altijd maar een beperkte practijk van een jaar op een bepaalde plaats. Alle vragen zullen ze dus vermoedelijk niet kunnen beantwoorden.

Het is echter niet de bedoeling dat hun ervaring uitsluitend beperkt blijft tot het bedrijf en de streek waar zij op een farmersbedrijf geplaatst zijn. Daarom is al van tevoren bedongen, dat zij de vrijheid krijgen om af en toe andere bedrijven of inrichtingen en landbouw scholen te bezichtigen.

★

Ongeveer 25 van deze boerenjongens, die een plaats in Zuid Ontario hebben gekregen, hebben op Dinsdag 12 Augustus een excursie gemaakt naar het Ontario Agricultural College te Guelph. We hebben die dag met hen op het terrein en in de gebouwen en stallen van deze Landbouwhogeschool doorgebracht. En we zijn een beetje trots geworden op de Nederlandse boerenjeugd, die de moed heeft om een dergelijk experiment aan te durven.

De eerste drie maanden zitten er nu op en dat zijn de gemakkelijkste niet geweest.

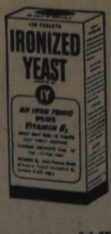
De hele dag werken in een volkomen vreemde omgeving, bij mensen met een vreemde taal, en 's avonds vaak weinig gelegenheid voor ontspanning temidden van landgenoten. Het kon haast wel moeilijker zijn dan de eerste maanden van een immigrant, die meestal toch nog z'n eigen gezin heeft. Sommigen lieten dan ook wel blijken, dat ze het wat eenzaam hadden. Schijnbaar is het voor hen — wegens de tijdelijkheid van hun verblijf — moeilijk om opgenomen te worden in de kring van Nederlandse immigranten. Natuurlijk kunnen ze geen auto gaan kopen, waardoor ze er ook nog een vervoersprobleem bij krijgen. Wil iedereen die dit leest even nagaan, of hij of zij iets meer voor deze jongens doen kan, dan tot nu toe? We zouden niet graag willen, dat zij in Nederland zouden moeten vertellen, dat het in Canada zo gruwelijk ongezellig is.

★

Behalve enkele leden van de C.N.I.C. waren ook vertegenwoordigers van de Nederlandse Ambassade in Ottawa tijdens deze excursie aanwezig. Men wilde graag horen, wat deze jonge boeren te vertellen hadden van hun eerste indrukken en wat ze dachten van Canada als land voor farmers.

In het algemeen waren de excursisten spaarzaam met hun woorden; een verstandige trek van de Nederlandse boer. Bovendien was de tijd van drie maanden veel te kort om reeds nu met een oordeel te komen. De algemene indruk was, dat deze jonge mannen met intense belangstelling om zich heen zien en bereid zijn, een opinie op te bouwen die dieper gaat dan een oppervlakkige kennismaking. We zouden het daarom bijzonder op prijs stellen om over een half jaar of tegen de tijd dat zij weer naar Nederland zullen gaan, nog eens met hen in contact te worden gebracht.

Ad. O.

ALBERTA AAN DE LIJN

door Tini Van Ameyde

VAN ZOMERZOTHEID AAN HET DUIVENMEER

Wie heeft er in dit heerlijke zomerweer zin om zich te verdiepen in allerlei zwaar-op-de-hande aangelegenheden? Ik niet, waarde lezers, en daarom neem ik U ditmaal mee naar een prachtig plekje midden in Alberta, Ma-Me-O-Beach aan het Pigeon Lake, dat we voor een korte tijd verrijkt hebben met een Dutch community. We toerden er heen, bepakt en beladen, vijf gezinnen met samen 14 kinderen. Een goed georganiseerde onderneming, want het was zo uitgekiend, dat elk kind een speelgenootje van zijn eigen leeftijd had. Wat de groten betreft, dat kwam vanzelf wel terecht. En hoe! Slechts zelden in de historie van het mensdom hebben het sterke en zwakke geslacht elkaar zo in de haren gezeten. Maar daarover later.

We arriveerden dus in onze resp. cabins, die alle om een grasveld gegroepeerd lagen. De verhuurder bleek een Rus te zijn, van top tot teen behaard, met een paar gloeiende donkere ogen en een "handlebar"-snor, die de koerier van de Tsaar eer aangedaan zou hebben. Voorwaar, een zeer mannelijk uitziend man! Hij luisterde naar een naam, die in onze oren klonk als Bobbelebof en toverde een vrouwtje tevoorschijn, dat hij als zijn moeder voorstelde en dat zo uit de wijde steppen langs de Wolga overgeplant scheen.

Haar gerimpeld gezichtje en gebogen rug vertelden, dat ze oud was, maar haar vinnige bruine oogjes spraken het tegendeel. Ze was woedend op een stel gasten, dat in de week daarvoor een cabin gehuurd had en deze had achtergelaten in een staat van opperste vervuiling en bestrooid met bier- en whiskeyflessen. We konden slechts een kwart van haar taaltje verstaan, maar hebben haar met de hand op het hart verzekerd, dat ze dergelijke uitspattingen van ons niet te vrezen had, waarna ze vol overtuiging zei: "Yes, Dutch is clean people!" Een in Canada populair en gangbaar gezegde, dat visioenen oproept van een volk, dat niets anders doet dan schrobben, dweilen en ramen zemen.

Al dadelijk hadden we in de gaten, dat er paarden te huur waren, want op elk uur van de dag zag je goede en slechte ruiters voorbij hobbelen. De kinderen waren niet meer te houden: ze moesten en zouden een pony hebben. Dus huurden we een stel ponies en paarden, want natuurlijk moesten de groten ook een ritje maken. Hank had zo te zien een aardig paard, maar het bleek de koppigheid van een Italiaanse muilezel te bezitten. Toen hij zich omzichtig in het zadel gewurmd had, deed het twee stappen en stond stokstijf stil. Wat er ook geprobeerd werd, trekken en duwen en schelden, het paard stond als een standbeeld met de ruiter er bovenop als wijlen Napoleon.

Dick, die het aanzag, verklaarde grimmig, dat hij zelfs op een kameel in de Sahara gereden had en niet van plan was zich door een aftandse knol op de kop te laten zitten. Dus beklom hij ook een ros, maar had grote moeite met zijn zeebenen: hij kon een voet niet in de stijgbeugel krijgen. Voor hij het zover gebracht had, ging het paard er vandoor "at the double" en Dick maar schreeuwen: "Ho knol, ik sla tegen dek aan, stop knol!" Toen deze eerste rijles afgelopen was, hadden we allemaal de hik. De heren hadden echter de smaak te pakken en zijn later nog enkele

malen aan het rijden geweest.

In de grote cabin, die we deelden met het gezinnetje van mijn jongste broeder, werd alles uitgepakt, ingedeeld en opgesteld met de strengste militaire orde en netheid. Dick heeft n.l. voor zes jaar gediend in de Ned. Kon. Marine en daar moesten wij nu voor boeten. Vergeef me daarom als ik af en toe een marine-term door dit relaas meng, want we hebben in die tijd niet anders gehoord. Zodra wij, vrouwen, even onze stem in protest verhieven, werd er met machtige stem gebruld: "Insubordinatie!" en dan trokken we ons bibberend in een hoekje terug.

Nadat alles perfect geregeld was, vertrokken we in de looppas naar het strand om onze door de reis verhitte personen af te koelen in het heldere water van het Pigeon Lake. Ah, wat een verrukkelijk meer! Ongetwijfeld één van de mooiste meren in Alberta. Het ligt daar in een bekoorlijke zetting van groen met hier en daar een strook strand. Spoedig dobberde groot en klein in het natte element.

Hebt U wel eens opgemerkt welk een eigenaardige uitwerking een verblijf in het water op leden van het mannelijk geslacht heeft, speciaal wanneer er dames in de buurt zijn? Alle baldadige en geniepige streken, die anders zorgvuldig verborgen blijven onder een vernisje van volwassen beleefdheid, komen dan naar boven. Als onderzeeboten schieten ze ongezien door het water om je plotseling een aap te laten schrikken. En als je in sportieve strijd een bal achterna zwemt, dan wordt je wreed aan een teen onder water getrokken, zodat je bijna verdrinkt. Kom je proestend en snuivend van woede weer boven (de bal is inmiddels allang verdwenen) dan vragen ze ook nog met een valse grijns op het gelaat: "Was het gezellig beneden?" Eén van de heren, die we tot nu toe altijd voor een bescheiden en zachtaardig man hadden gehouden, werd daar prompt omgedoopt in John de Bruut. Verder commentaar o"erbodig.

Gelukkig hadden we twee flinke jongedochters bij ons om de vrouwelijke partij steun te verlenen. Zij gingen voor geen enkele man, hoe sterk en breed ook, opzij. Toen twee van de mannen na de eerste spannende zwem en balpartij uitgeput in het zand een uiltje knapten, werden ze wreed gewekt door een emmer water over hun zonbestoofde rug. Het gehuil was vreselijk om aan te horen en even later werden Jenny en Margaret voor straf met een flinke Jonas-zwaai ruggelings het water in gegooid. Stand 1—1.

Op Zondagmorgen verscheen het grootste deel van de Dutch community in de kleine United Church, waar des pastors ogen uitpuilden bij deze ongewone invasie. Of het verband hield met de ervaringen van het Russische vrouwtje, weet ik niet, maar hij hield een uitgebreid sermoen over het drankmisbruik in Canada. Die avond stak er een storm op en brak er een zware bui los boven het Lake. Toen we de volgende dag bij stralend weer gingen kijken, leek het de Noordzee wel. Hoge golven met witte schuimkoppen sloegen tegen het strand en over het einde van de stenen pier bruiste en kolkte het wilde water. Werkelijk een gezicht, dat elk oprecht Nederlands hart deed opengaan. Met een beetje fantasie waande je jezelf aan het Scheveningse strand. Zwemmen was die dag gevaarlijk en alleen de mannen waagden zich erin en lieten zich op de golven naar de kant drijven.

Een griezelige belevenis hadden we op een middag, toen we vreedzaam aan het strand onze lunch aten. Het gesprek deinde loom heen en weer, tot Har plotseling een kreet uitte en wijzend met een bevende vinger hakkelde: "Ik zàg het.... een vlieg, vlak bij haar mond, ze nam een hap en.... floep!" Jenny zat intussen met een angstig gezicht krampachtige slikbewegingen en hysterische geluiden te maken. De vlieg was echter vastberaden naar binnen gevlogen en vond zijn ontijdig einde in een donkere spelonk. Poor Jenny, van alle kanten werd eerste hulp aangeboden, maar toen ze een half uur later beweerde, dat ze het beestje door haar maag voelde vliegen, lag iedereen slap van het lachen. Dit voorval gaat in de annalen als "Het drama van Jenny en de vlieg".

Dit werd gevolgd door vele andere zotte voorvallen. We huurden enkele malen van die z.g. surfboats om mee in het water te spelen en te drijven. Op een middag hadden we er twee kruisgewijs over elkaar gelegd en waren in nogal diep water aan een aardig spelletje bezig, n.l. de anderen er zo gemeen mogelijk af te mikken en er zelf op blijven zitten. Het was zeer spannend en we gingen er volkomen in op. Zodoende merkten we niet, dat Dick op een gegeven ogenblik met een stomverbaasd gezicht een zwembroekje van de punt van één der boards viste en mompelde: "Nee, ben je nou klaar?" Hij had de tegenwoordigheid van geest om het zonder een kik te geven onder water de eigenaar aan te reiken, die in alle argeloosheid rondspartelde, volkomen onbewust van het feit, dat hij in Adamscostuum was....

Niet alle mannen hadden het voorrecht vacantie te hebben en één van hen moest helaas reeds Zondagavond naar huis. Nadat hij met een bloedend hart afscheid van het vrolijke gezelschap genomen had, verdween hij, zijn vrouw in angst en vrees achterlatend. Zij (ik noem haar hier Joan, anders krijg ik last) is van nature nogal bang uitgevallen, waarmee ik bedoel, dat ze 's avonds niet alleen over straat durft, voor muizen op een stoel klimt en voor het slapen gaan onder het bed speurt naar eventuele boeven. Nu was ze als de dood voor onze Rus en verbeeldde zich, dat hij het type man was, dat 's nachts bij onbeschermde vrouwen aan de deuren rammelt. Onzin natuurlijk, want onze besnorde held mocht er romantisch uitzien, hij had het hart van een kind.

Zo ging Joan niet ter ruste of alle ramen gingen potdicht, deuren werden dubbel gegrendeld en als extra voorzorg werd een zware stoel onder de deurknop geplaatst. Zelden werd een echtgenoot met zoveel blijdschap begroet als de hare, toen hij op Vrijdag terugkeerde. De smak der verwelkoming en de zucht van verlichting werd door het gehele dorp gehoord. Voor het eerst die nacht sliep ze weer gerust. De arme Rus heeft nooit geweten welk een schrik hij was voor een bevend vrouwenhart!

Bij ons in de cabin heerste, zoals ik reeds vertelde, strenge militaire orde. 's Morgens om 0800 was het "overall" en dan werden we eruit gepord. Wee ons vrouwelijk gebeente, als er om half elf geen koffie klaar stond. Prompt verscheen dan een misnoegd gezicht om 't hoekje van de deur: "Zeg, krijgen we nog een bak eelt?" Schrik niet, waarde lezer, dit is marine-jargon voor een kopje leut. Hoewel we zeer ons best deden, gebeurde er toch wel eens een ongelukje, zoals die dag, dat we de groenten vast op het gas zetten en naar het strand gingen zonder de vlam laag te draaien. Toen we na een poosje thuiskwamen, stond er een zwarte walm in de keuken en was alles in de pannen gereduceerd tot een onherkenbaar hoopje. U had de sarcastische opmerkingen moeten horen, die over onze schaamrode hoofden afgevuurd werden. Het kwam uiteindelijk hierop neer, dat Moira en ondergetekende in aanmerking kwamen voor de eervolle vermelding "the best housewife of 1958".

Gelukkig waren we niet de enigen, die een flater sloegen op kookgebied. Een andere huisvrouw zou macaroni op tafel zetten. Nu moet U weten, dat men in Ma-Me-O-Beach nog nooit van waterleiding en dergelijke moderne snufjes gehoord heeft. Voor het afgieten was zij dus aangewezen op een oude emmer, maar tijdens dit altijd gevaarlijke werkje schoot het deksel van de pan en voor haar onthutste ogen glibberden de gladde slierten één voor één de emmer in. Die Joan, wat had ik graag haar gezicht gezien! Die avond was het supper daar aan de late kant.

Naast ons woonde het vriendelijke echtpaar E. van middelbare leeftijd, dat 40 jaar in Argentinië geweest is en nu een rustige levensavond doorbrengt aan de oever van het Pigeon Lake. Van hen hoorden we, dat het land tot in verre omtrek aan de Indianen behoort, maar dat de regering het beachresort van hen gekocht had. Inderdaad wemelt het er van de Roodhuiden en ongeveer twee mijl verder houdt de highway plompverloren op en gaat over in een dustroad. Op die plek staat een streng bord met "Hobbema Indian Reservate" en daarachter is de wereld dichtgeplakt met kranten. We zijn die kant een eind uitgereden, maar behalve een schamele hut hier en daar valt er niets te zien. Onze buurman bekende ons een hartstochtelijk visser en jager op groot wild te wezen en dat hij in het komende jachtseizoen weer een elk hoopt verschalken. Wat een land is dat! We zagen de ogen van onze mannen glinsteren.

Maar al te gauw gingen de dagen voorbij en op Zaterdagmiddag was het bij ons "alle hens aantreden". Ieder kreeg zijn taak toegewezen en in een wip was de cabin gezwabberd en geschrobd en zo schoon als een klontje. Mrs. E. vond het "wonderful" en ook zij vond de Dutch people toch wel very clean. U ziet, lezers, we hebben de eer van ons land hoog gehouden daar. Ze nodigde ons uit om 's avonds voor het naar huis gaan bij haar te komen koffie drinken. Dat viel in de pul natuurlijk en terwijl we ons tegoed deden aan haar voortreffelijke bakproducten, kwam ook het Russische vrouwtje binnen. Haar gerimpeld gezicht was een en al tevreden glimlach: alle cabins waren zo keurig achtergelaten, dat er voor haar geen werk meer te doen was. "You come back next year, yes?" brabbelde ze. En alle vier antwoordden we in koor: "Sure, we come back!"

Zo eindigde een genoegelijke vacantie, waarvan we allen gebruind en opgewekt terugkwamen. Lief Duivenmeer, wat een hartbrekende gedachte dat je daar hele zomers ligt te glanzen en we slechts zo korte tijd van je konden genieten, maar.... wij komen spoedig terug!

SUPER MARKET

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Een goed man, die ik nog dikwijls mis, is Steven de Kleine, Prima Levensmiddelen. Hij was onze kruidenier in het goede oude vaderland en in onze familiekring droeg hij de gezellige bijnaam "Mooi Weertje".

★

Elke Vrijdagmorgen klokslag kwart over tien, wanneer wij onze arbeid in de tuin voor een kwartier staakten, om een boterham en twee koppen koffie te nuttigen, kwam Steven om de hoek van de deur kijken en sprak zijn wekelijkse groet uit: -Mooi weertje vandaag. Wat mag het zijn?

Het eerste sloeg, gelijk duidelijk is, op de weersomstandigheden; het tweede op de kruidenierswaren. Of het nu snikheet was of dat het pijpestelen regende, altijd was het "mooi weertje". Dat kwam waarschijnlijk, omdat de kruidenier zo'n zonnig humeur had. Hij was dan ook een welgeziene gast, die smakelijk kon vertellen. Onder het genot van een kop koffie placht Steven een stompje potlood achter zijn linkeroor vandaan te halen en de boodschappen op te schrijven, die Katrien hem dicteerde. Tegen de avond werden dan de Prima Levensmiddelen bezorgd. Er was altijd iets bij voor de kinderen, dat Katrien niet had besteld: toffees of zuurtjes of toverballen. De kinderen hielden ook van "Mooi Weertje".

★

Dit alles is nu voorbij en komt niet weer terug. Steven kruideniert aan de andere zijde van de grote oceaan en prijst nog altijd het weer in Holland, en wij zitten hier in Canada. Ach, was "Mooi Weertje" hier maar, dan hoefde ik nooit met moeder de vrouw mee naar de Supermarket! Doch daar hij zesduizend mijl ver zijn nering doet, moet ik soms mee. Zo ook Vrijdagavond. De dochters waren veel te druk met allerlei onbeduidende dingen, om hun moeder te vergezellen. Ook de zonen meldden zich niet als vrijwilligers. De oudste kregen we met moeite zover, dat hij ons met de auto naar de Supermarket wou brengen. Tegen sluitingstijd zou hij ons dan wel weer "oppikken", alsof wij stofjes waren.

Kordaat betrad Katrien het terrein van actie. Schoorvoetend en met tegenzin volgde ik haar. Een hels lawaai van ratelende kasregisters, drukpratende vrouwen, zwaar brommende mannen en schel krijsende kinderen kwam op ons af. Vrouw-lief keek me aan en wees bevelend op een rij boodschappenwagentjes, die keurig in elkaar pasten. Ik begon aan de laatste te trekken, waarop de hele trein zich in beweging zette in de richting van de buitendeur. Een wakkere bediende schoot haastig toe, gaf me een wagentje en zette alles weer op zijn plaats.

In de verte was Katrien reeds bezig de groenten te keuren. Met moeite wist ik het wagentje door de menigte heen te duwen en haar te bereiken. Ze was juist bezig met de rode kool. Deskundig kneep ze in de kolen en woog ze stuk voor stuk in haar handen, om vervolgens de eerste, die ze had aangeraakt, uit te kiezen. Zo ging het met de meeste artikelen in de groente-en-fruit-afdeling. Na ongeveer twintig minuten, waarin ik me stierlijk begon te vervelen, was dit eerste stadium voorbij. Voort gingen wij weer. In het drukke verkeer botste mijn wagen tegen een oude heer, die mij de vraag stelde: -Kun je niet uitkijken? Omdat deze vraag onnozel en overbodig was, antwoordde ik niet en ging ik voort, mijn steeds zwaarder wordende last door de menigte heen te persen. Blikjes, flesjes, zakken zout, suiker en havermout begonnen zich steeds hoger op te stapelen. De afdeling rookartikelen kwam in zicht, en mijn interesse leefde op. Ik stopte en zocht naar een pakje goede tabak. Toen ik het eindelijk gevonden had, was mijn echtgenote in geen velden of wegen meer te zien. Haastig nam ik de volgende bocht, maar nergens zag ik de groene jurk, die Katrien omhulde. Ik ging op mijn tenen staan, maar ook dit mocht niet baten. Een angstige speurtocht ving aan. In mijn beste Engels vroeg ik aan een bediende, of hij ook een lady met een groene jurk aan gezien had. Geringschattend haalde hij de schouders op en ging weer verder sorteren. Eindelijk, in een verre hoek van de winkel, ontwaarde ik mijn vrouw. Ze wenkte me met een vuurrood hoofd. Een berg zakken en blikjes hield ze tussen haar armen geklemd. Ik wilde naar haar toe, maar ik kon niet. De weg was versperd door vier dames met wagentjes, die genoeglijk stonden te keuvelen. Ik zei: -Excuse me. De dames glimlachten tegen me, verstevigden de barricade en praatten verder. Ze hadden het over zomerweer. Dat deed me weer denken aan Steven "Mooi Weertje" en een knagend heimwee overviel me. Tenslotte greep ik moed. Ik duwde de wagen naar voren en drong op. Een scherp uitsteeksel van het wagentje raakte een damesbeen en schiep een nylonladder, waardoor de eigenares opzij sprong, mij ruimte gevend. Ik verstond niet, wat ze mij toeriep, want ik was al weer een eind verder. -Akelige, luie kerel, noemde Katrien me, en verwoed wierp ze haar berg in mijn wagen. Gelukkig waren we bijna klaar. Bij de huishoudelijke artikelen bemachtigde Katrien een grote bezem, die ze in de lengte aan het wagentje bevestigde. De uithangende bezemsteel verschafte ons enerzijds meer ruimte, doch vereiste anderzijds het uiterste van onze laveerkunst. Een eind verder zag ik plotseling buurman Mol met zijn kale schedel bij de brilliantine staan. Dit verschijnsel interesserde me zo hevig, dat ik de Elvis Presley-achtige jongeman met zijn lange haren en bakkebaardjes niet zag, die zelfbewust als een pauw met de buik vooruit en de handen in zijn zakken mij naderde. Het volgende ogenblik prikte de bezemsteel in zijn maag. Hij slaakte een diepe zucht en maakte een sierlijke buiging in mijn richting. Ik achtte het niet raadzaam, om de groet te beantwoorden, maar verdween schielijk in het talrijke publiek. In mijn grote haast maaide ik met de bezemsteel een keurige pyramide appelmoes-in-blik omver. Katrien schudde haar hoofd. Ze was het er dus niet mee eens. Demonstratief haalde ze de bezem uit de wagen en droeg hem naar de kassa. Ze deinde door de massa als een fregatschip met de vlag in top. Slechts eenmaal vervaardigde ze mij nog een blik; dat was, toen ik luidkeels "Au" schreeuwde. Een wagentje schramde venijnig mijn hiel. Achter het voertuig liep het dametje van de nylonladder. Ze knikte me vriendelijk toe.

Snel keek ik vóór me en ik probeerde mijn waardigheid op te houden door niet te hinken.

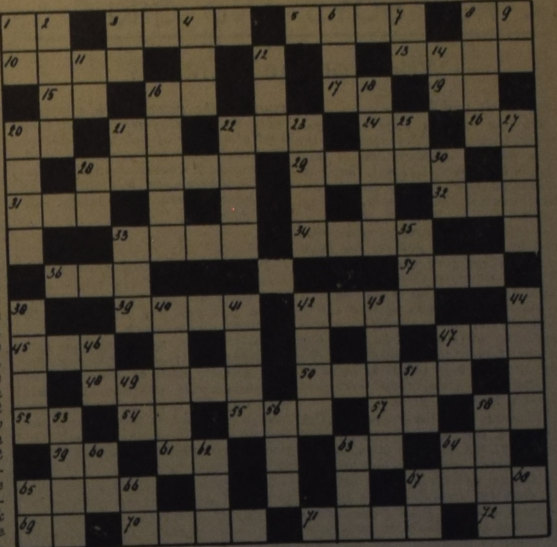
Eindelijk was alle ellende voorbij. Katrien rekende af: $27.53 Wat een geld! Een handige jongen pakte alle artikelen in een enorme doos. Hij had gevoel voor humor: hij boog en salueerde, toen hij Katrien haar bezem overhandigde. Maar in lachen had ik geen lust. Moeizaam torsend en licht kreupelend droeg ik de zware doos naar buiten. Katrien kwam vlak achter me aan als een soldaat met de bezem als een geweer aan haar schouder. Ik hoorde mensen grinniken, toen we voorbij kwamen, maar ik ontdekte niets komisch. De auto stond natuurlijk aan het andere eind van het parkeerterrein achter het stuur.

Op weg naar huis sprak Katrien: -Jij bent me ook een fijne boodschapper! Dat is eens, maar nooit weer! -Gelukkig! antwoordde ik uit de bodem van mijn hart. Thuisgekomen liet ik me eerst in mijn luie stoel vallen. Daarna ging ik naar de keuken, om een asbak te halen. De grote keukentafel lag bezaaid met levensmidelen, Prima Levensmiddelen. Dat gaf me toch een dankbaar gevoel. Wat een overvloed! Wat een zegen!

-Mooi weertje, zei ik. Katrien keek me aan en lachte . . . .

Arie.

Horizontaal: 1. zangnoot; 3. lectuur; 5. het zij zo; 8. de onbekende (afk.); 10. Europese vulkaan; 13. melkklier; 15. zoals de akten getuigen (Lat. afk.); 16. voorzetsel; 17. soortelijk gewicht (afk.); 19. jongensnaam; 20. en omgekeerd (afk.); 21. bijwoord; 22. koud, vochtig; 24. maat; 26. op dit moment; 28. platte steen; 29. wallekant; 31. lidwoord; 32. bid (Lat.); 33. week, zacht; 34. alleenspel; 36. ongedierte; 37. klein beetje; 39. deel v. h. hoofd; 42. bovenlipversiersel; 45. Mil. opl. school (afk.); 47. waterkering; 48. hersens; 50. glad, vlak; 52. deel v. d. bijbel; 54. titel (afk.); 55. hoge berg; 57. op dit moment; 58. eenheid van kracht (afk.); 59. kippenproduct; 61. tandeloos zoogdier; 63. godsdienst (afk.); 64. goud (Fr.); 65. animo; 67. bandig; 69. meisjesnaam; 70. watervogel; 71. gezellig; 72. afstandsmaat (afk.).

Verticaal: 1. lidwoord; 2. jongensnaam; 3. uitroep; 4. kostbare stof; 6 niet raak; 7. op dit moment; 8. soort verlichting; 9. nummer (afk.); 11. voorzetsel; 12. werkschuw; 14. pers. voornaamwoord; 16. muziekinstrument; 18. voorzijde van een huis; 20. weerklank; 21. water in Friesland; 22. slag; 23. meisjesnaam; 25 Frans lidwoord; 27. deel van de V.S.; 28. bekende motorraces (afk.); 30. ambtshalve (Lat. afk.); 33. rekenkundige opgave; 35. nakomelingschap; 38. plaats in Duitsland; 40. muzikaal zangstuk; 41. meisjesnaam; 42. gerecht; 43. mens (Maleis); 44. plotselinge slag, klap; 46. jongensnaam; 47. inhoudsmaat (afk.); 49. het Romeinse rijk (Lat. afk.); 51. uitroep; 53. jongensnaam; 56. haarkrul; 58. steek; 60. bestaat; 62. zijrivier van de Donau; 63. kledingstuk; 64. geografische aanduiding (afk.); 65. bergplaats; 66. voorzetsel; 67. soort schip (afk.); 68. lengtemaat (afk.).

OPLOSSING IN ONS VOLGEND NUMMER

AANVULLING

In ons nummer van 18 Juli j.l. publiceerden wij een foto van de grote indianen-kano, gemaakt van berkenbas door de Indiaan kanobouwer Matt Bernard. Wat daarbij niet vermeld werd is, dat het maken van deze kostbare kano mogelijk gemaakt werd door de industrieel D. A. Gillies te Braeside, Ont. die de bouw financieerde en de kano aanbood aan het Nationaal Museum te Ottawa. Dit werd ons medegedeeld door een lezer van C.C., die werkt op het lumberbedrijf van Mr. Gillies. Wij waarderen deze aanvulling, en het doet ons genoegen, dat onze lezer op deze manier voor zijn Canadese werkgever opkomt.

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(76)

There was something horrible in the silence that followed, intense and profound. The entire company seemed stunned by the announcement. Dr. Tresham looked round upon the gathering with a smile. It was he who broke the spell with the word:

"Whell?"

"You are an impostor," roared Borovitch, his face convulsed with demoniacal rage.

"Not at all. I have told you all along I was Dr. Tresham, but you refused to believe me," was the calm announcement.

"You killed your brother and took his place," said Vasiloff in amazement. "You are a murderer."

"And if my brother had killed me, what would he have been, may I ask? You jump to conclusions, Vasiloff. It was not necessary to kill by brother. We disposed of him otherwise. He is alive and well today, and held in custody in Toronto. I hope he will come to see the error of his ways, and that communism can never thrive among free men."

The face of Vasiloff was haggard and drawn.

"The plans you gave me, what of them?" he croaked in a sunken, shuddering whisper.

"I am afraid they were not much good. You see, the plane could not fly and the submarine could not float. One of the bacteriological formulas was a recipe for oleomargarine mixed up with a lot of senseless data. The cosmic ray is still ours and will remain so," was the relentless, devastating reply.

"And the hundred thousand dollars your brothers received?" groaned Vasiloff.

"I can assure you we have made good use of that, and many worthy causes have benefited."

"I may say," continued Dr. Tresham, "that we have secured all your plans for the projected uprising together with the lists of comrades here and in the United States. They are now in the hands of the R.C.M.P."

"Traitor," shrieked Borovitch, "you will die!" No one but Olga saw the quick downward reach for the gun. Her hand was inside her bag and she was on her feet. She fired as the gun appeared in the hand of the Russian and the weapon clattered along the floor. Instantly the place was in an uproar. The entire company seemed ready to tear to bits Tresham and Olga, who had gone to his side, when a voice above the clamor shouted, "Police." Inspector MacKellar stood in the doorway and the gun in his hand spoke a tongue that all could understand.

"You will all keep your seats," he said grimly, "I'll shoot the first man who moves without permission."

"hat's the man who nearly choked me, and poisoned all the rats," cried Singer excitedly.

"Not all of them," said the detective. "Some of the two-legged breed are still alive, though I hear Professor Sorrell is no more. The devil took him. By the way, where is Borovitch?"

It was true, The Russian has disappeared.

"He was near this side door when Olga shot the gun from his hand," said Dr. Tresham. "He probably slipped out in the confusion, and took hs gun with him."

At that moment Sam Peake came in. "Look after these specimens, Sam, till the boat comes to take them to jail," said MacKellar quickly. "His Excellency Serge Vasiloff has diplomatic immunity and will be sent back to Ottawa." Without a word the Russian bowed his head and went to his room. A minute later they heard the sharp report of a pistol. MacKellar ran up the stairs. Lying in the hall was the Russan ambassador with the top of his head blown off. "It was the only way," said the detective to the others, "and I expected it. He would have been liquidated when he returned to Russia. Listen!"

"What is it?" asked the girl anxiously.

"It is my launch, and I'll bet Borovitch is in it."

A few moments later the Provincial Police arrived and took the communists into custody and removed the body of Vasiloff. They left two men on the islands to guard the arsenal until the arms could be removed.

"That's a good day's work done," said MacKellar. "May I suggest that we get away from this place, and have dinner at Glen Rocks at the expense of Stalin and Company, via Malcolm."

"A good suggestion," said Dr. Tresham. "I will take you all in my boat. I wonder what Borovitch will do with the police launch."

"He won't go far in it," said MacKellar. "He knows that it will be spotted on the lake, so he will make for the mainland. We will see him again."

Olga shuddered. "I hope you are wrong," she said, but he was not.

It was two nights later. MacKellar was in Toronto. Olga, Malcolm and Sam Peake had gone by car to Bracebridge for some provisions for the cottage. It was almost dark when they returned. Olga and Dr. Tresham had gone ahead with their arms filled with parcels, leaving Sam to lock the car. He was in the act of closing the car door when he heard Olga cry out in fear as Borovitch stepped out of the shadow of a great maple tree into their path. The Russian's clothes were torn, his eyes bloodshot and his face a mass of mosquito bites. His hand held a revolver.

"Ah, my little pigeon," he said thickly. "I come to pay my last respects with a gun. The same to you, dear Comrade Tresham, who fooled us so long. I know I must die, but you both die with me." Hate distorted his face with convulsions hideous to see. He had not seen Sam Peake and Tresham stalled for time.

"I would not be so sure of that, Borovich. God has the last word in these things," was the calm response. "Why don't you give yourself up to the authorities and stand your trial? You will be deported. Don't add murder to your other sins."

"Bah! Cease your ravings, comrade. This is the end of the road for you and me and the lovely Olga. Now you die." The snarl of the Russian as he lifted the gun was like that of some wild beast.

Sam Peake lived a lifetime in the few moments he stood not far from the car, his gun in his hand. The man and woman were in the direct line of fire and he could see nothing of Borovitch for them. Then he raised his eyes above their heads and held his breath in fascinated horror. It was at the same moment that Olga looked up and saw the two yellow eyes that glared at Borovitch from a low branch of the tree behind him. The piercing scream of the girl was answered by a blood-curdling roar as the black panther sprang. Borovitch wheeled round too late. He fired once and then went down to earth with a terrified shriek of pain and mortal fear, half his face torn away. The panther crouched again as Sam Peake fired three shots, and the great head of the black beast dropped wearily over its lifeless victim.

(To be continued.)

☆ FOR BOYS AND GIRLS ☆

Who won the Contest?

Dear Girls and Boys,

Hurray for the boys this time. After they were defeated by the girls in the Flower-Contest and even in the Sports-Contest, they outnumbered the girls by far in our latest contest, the Summer-Holiday-Contest.

Never mind, girls, automobiles may be a favored subject for boys, but you'll get your chance in one of the next contests, don't worry. And even now, you did very well, I would say. If it was figured out in percentages, the correct entries from the girls would be just one percent higher than those from the boys. So, the boys might be more in number this time, they were not smarter than the girls.

Winners his time are ALMA JONKER for the girls and CHRIS POORTINGA for the boys. Again it was great fun to receive a flowing stream of entries from all over the country. Just as in the former contests, children from Nova Scotia to British Columbia took part, and we want to thank you all for your work.

As we said at the start of this contest, it really was a ricky one, wasn't it? Some cars did look pretty much the same and so there was quite a bit of confusion about Nash and Hudson and also about Dodge and Plymouth. But what fun is there is really in a contest if it is easy for everybody?

Some of you made mistakes in the spelling of the names. That was not very smart, because you had only to copy them from the list, which was published on the same page of the paper. Such mistakes were not counted wrong, but they cost a number of points ,of course. So watch your pen or pencil, well, next time. Moreover as was said before, neatness and the age of the contestant were also taken into consideration.

*

This was the third contest in a series of five. In every single contest there are two first prizes, one for a girl and one for a boy. To evaluate their work, points are given to those, who sent in a correct entry, After completing the five contests, some of you may have a considerable number of points that way. Then we will give again two first prizes, to the girl and the boy who won the highest number of points throughout the entire series of five contests.

A comparative list of points was published after the second contest in C.C. of June 6th. This time we will only publish the names of those, who received points in this third contest plus the names of those who did excellently in the former conntests. That does not mean, that they only be eligible for further participation or that they only have a chance for the final prize. Everyone is still welcome and there is yet an opportunity for everybody to win a first prize in one of the coming contests and also for the final prize at the end of the series.

Prize-winners will receive a fine book, with the compliments of Calvinist-Contact.

And how did you make out?

	Flower- and Sport Contests	Automobile Contests	Total
Tony VanderKooy	145	85	230
Alice Linker	145	85	230
Evelyn Postma	140	70	210
Femmy Swytink	80	75	155
Helene Tigchelaar	80	75	155
Alma Jonker	70	75	145
Dienie Huizing	145		145
Sylvia Zylstra	145		145
Andy Bootsma	145		145
Judy Pelster	145		145
Jerry Bulthuis	145		145
Tonny Fidom	140		140
Ann Vander Kruk	140		140
Regina Ipema	70	70	140
Ellen VanderLende	70	70	140
Mary Van Zwol	65	75	140
Thea Valk	65	60	125
Chris Poortinga		85	85
Jean Zuidema	80		80
Dick Steenstra		80	80
Gerrit Roest		80	80
Billy Jongejan		80	80
Anneke Van Leeuwen		75	75
Henny Kootstra		75	75
Ina Bouwman		75	75
Ineke Van Zuilekom		75	75
Henry Hengeveld		75	75
Hans Van Rossum		75	75
Lorence Haalboom		75	75
John Wildeboer		75	75
Bert Hanemaayer		70	70
Rene Mechelse		70	70
Hank Haan		70	70
John Sliekers		70	70
Henry Dekker		70	70
John Kruizenga		70	70
Ann Van Vliet		70	70
John VanderKooy		65	65
Harry Stiksma		65	65
John Buesink		60	60
Evelina Feenstra		60	60

wasp around the breakfast-table

Satellites, wasps—and conservation! Any affinity? Somehow, the whole thing evoked a contemplative ramble into the mathematical stratosphere involging some personal reminiscences of nature's whimsies for Conservationist R. V. (Pat) Whelan, who tells about it in the following article in the current issue of SYLVA.

For a day or so preceding the debut of Sputnik I, I had been glancing now and then at the figure 1,677,500,000,000,000 and trying to translate it into speech in the event that it might crop up during a conversation with an elderly aunt. However I finally decided that even though I were to whittle about six zeros off it and thus bring it within the range of my knowledge of mathematics, it was still a formidable horde of larvea on which I could depend for help, should an epidemic of caterpillars of the sphinx moth run amuck among my tomato plants.

You many wonder how I managed to stub my toe against such an unpronounceable combination of figures, so I had better do some explaining.

It so happened that last summer while preparing the clapboard on my house for painting I discovered that some wasps of the yellow jacket variety had established a nest under the doorstep of the front entrance.

As a dyed-in-the-wool conservationist, I am fully in accord with Dr. Albert Schweitzer, who said that we owe kindness even to an insect, when we can afford to show it, just because we ought to do something to make up for all the cruelties, necessary as well as unnecessary, which we have inflicted upon almost the whole of animate creation. Furthermore, a close contact with nature for many years has given me such an understanding of the other forms of life which share our world that I have a great reverence for life.

Consequently, I saw no reason for interfering with the wasps' plans.

When the time came to paint around the hole used by the wasps, I approached the task fully aware that the yellow jacket is a shorttempered insect, but quite certain it could be done on a live-and-let-live basis. In this assumption I was correct, and a stream of wasps flew in and out between my legs and under my paint brush as I painted, without displaying any interest in me.

However, with the coming of the cool weather of autumn my friends almost disrupted the even tenor of my domestics life.

Sitting at breakfast one morning, something suddenly "zoomed" around the kitchen and my wife asked "What was that?" I suspected what it was, but I wasn't saying. Then a few seconds later when the thing came to rest on the ceiling, my wife gasped, "A wasp," and took off for the safety of the dining room where she stood silently looking at me with a question in her eyes that seemed to indicate she was wondering why she had married a conservationist.

I solved the problem by collecting the wasp in an empty chocolate box and released it out-of-doors. However, I placed the chocolate box in a handy location, as I suspected this was the beginning of trouble, not the end. Sure enough, next morning two wasps put on a fine display of aerial acrobatics around the kitchen light and after I had released them my wife resumed her seat at the table and asked, "What value have wasps?" I explained briefly that they were parasitic, paralyzing their victim with their sting and storing them in a cell where fresh food would be available for a young wasp when it emerged from its egg.

Then came the question, "On what are the wasps which came in here parasitic?" "Spiders," I replied and thought it best not to confuse the matter by adding "and a variety of insects, even dragonflies."

Most women seem to detest spiders so my answer made the wasps somewhat more acceptable.

That evening though, I decided to do a little more reading about the preferences of wasps for certain insects and it was them that I encountered that figure of 1,677,500,000,000,000, which looks like the total national debt of the world shown in pennies.

Actually the figure represents the number of caterpillars that the progeny of a single female braconid wasp could destroy within a period of eigth weeks, their reproductive rate being so high.

It is doubtful if any quantity of D.D.T. or arsenate of lead could do a job that size, yet here is a tiny wasp, 3/16 of an inch long, ready to do it should it ever become necessary to control that many caterpillars or any lesser number.

So far, I have failed to discover how the wasps entered my kitchen but this they continued to do for several weeks at the rate of one to five every morning.

My wife does not know the whole story, as, after the first few mornings, I made a practice of turning on the kitchen light as soon as I arose each morning, and released any wasps which showed up before she appeared to prepare breakfast.

The morning it was announced on the radio that Soviet scientists had launched a satellite into space, I was in no mood to be awed or panicked by the achievement, because I was still chuckling over the co-incidence that only a few minutes earlier I had collected a wasp to an orchestral rendering on the radio of "The Flight of the Bumble-bee".

WATERSPORT

(Can. Scene). - Als men de doorsnee Canadees vraagt wat de belangrijkste sport in dit land is zal hij waarschijnlijk hockey of voetbal noemen. Het is minder bekend, dat het meeste geld wordt besteed aan vissen en dat meer mensen deelnemen aan watersport dan aan enige andere sport.

Vanwege de duizenden meren in Canada en de drie lange Oceaankusten is het wellicht vanzelfsprekend dat Canadezen zich tot het water wenden. Het waren in de eerste plaats vaartuigen die Canada openlegden.

De oude pelshandelaren brachten hun waardevolle ladingen per kano ver uit het binnenland naar Montreal en de Hudson Bay. De eerste nederzettingen verrezen aan de oevers van de Grote Meren en tot de aanleg van de spoorwegen die in het midden van de 19de eeuw begon, bestond de verbinding tussen de verschillende delen van het binnenland grotendeels uit vervoer per water.

De komst van de spoorwegen verminderde de scheepvaart, maar de scheepvaart in het algemeen verloor alle populariteit pas na de Eerste Wereldoorlog, toen de auto in algemeen gebruik kwam. Na de Tweede Wereldoorlog ontwikkelde het varen zich opnieuw en thans bezitten meer dan driekwart millioen Canadezen hun eigen boot.

Een verklaring zou kunnen zijn, dat thans nog maar weinig mensen voor plezier autorijden; vanwege de overbelaste verkeerswegen en het toenemende aantal verkeersongevallen is autorijden niet langer een genoegen.

De Canadezen voeren thans per jaar voor een waarde van meer dan zes millioen dollar aan buitenboordmotoren in en in de laatste elf jaar is de verkoop van in Canada gemaakte motoren met meer dan 700 procent gestegen.

Maar deze snelle ontwikkeling heeft ook haar nadelen. Evenals met auto's gaat de ontwikkeling in de richting van boten met zwaardere motoren en grotere snelheden. De kano werd verdrongen en thans is het zelfs zo dat in dit land het kanovaren op een groot aantal kleinere meren gevaarlijk is. Het grotere aantal boten veroorzaakt parkeer- en verkeersproblemen en jaarlijks stijgt het aantal doden tengevolge van bootongevallen.

Een van de verklaringen is dat vele mensen die nog nooit in een boot hebben gezeten voor het eerst uitgaan in een boot met een 25 pk buitenboordmotor die veel meer vermogen heeft dan zij baas kunnen. Ook zijn er geen algemene regels voor het uitreiken van vaarvergunningen en vele jonge mensen die geen auto mogen besturen kunnen wel buitenboordmotoren gebruiken die bijna een even groot vermogen hebben.

De regering probeert thans de veiligheid op het water te vergroten door vaarvergunningen uit te reiken. Het is veel moeilijker om te letten op de nakoming van de watervoorschriften dan van die op de weg, maar wat uitrusting betreft is een zekere mate van contrôle mogelijk.

Canadezen genieten van de grote snelheden op het water die hun ontzegd worden door maximum snelheden op de wegen.

Indien u deze zomer in een boot stapt denk er dan vooral om dat u de motor kent en dat u weet wat u doen moet wanneer iets verkeerd gaat. Controleer vooral de vereiste veiligheidsuitrustingen zoals zwemvesten, roeispanen, brandblussers, enz. Let er op of u voldoende benzine heeft voor de terugtocht.

5-JARIG JUBILEUM

Waar blijft de tijd. Ja beste vrienden, nu al 5 jaar lang heeft Slager's Furniture & Appliances U naar vermogen bediend met prima kwaliteiten in meubelen en electrische artikelen.

Wij danken al onze klanten voor het vertrouwen, dat in ons werd gesteld, gedurende de afgelopen 5 jaar. Van onze kant kunnen wij U de verzekering geven, dat wij er naar streven U de beste service te geven die U als klant mag verwachten.

Slager's Klanten - Tevreden Klanten

dit zal ons parool zijn voor het 2e lustrum.

JUBILEE OF VALUES

We gaan dit feit natuurlijk gezamenlijk vieren met een grote Jubileum-Verkoop, dus speciale prijzen op alle gebied. Wij kunnen niet nalaten een paar artikelen te noemen.

Feestprijs No. 1

Prachtige 2 pc. DAVENPORTS, diverse kleuren, te veranderen in slaapbanken.

Normaal $ 249.— **Nu $ 189.-**

We hebben deze ook al in "one piece", vanaf . . **$ 39.95**

Feestprijs No. 2

Een goed en degelijk 5-pc. KITCHENSET, in diverse kleuren. $ 69.95 normale prijs.

Wij verkopen ze NU VOOR **$ 49.95**

Feestprijs No. 3

STOVES, 30" breed, dus de grote maat, met 3 jaar schriftelijke garantie. Normale prijs was $ 279.—, maar

NU, omdat het feest is, **$ 199.-**

Feestprijs No. 4

Wij hebben nog enkele 9 cub. feet REFRIGERATORS, de meesten zijn verkocht voor $ 249.—.
De laatsten hebben we de feestmuts opgezet; het gevolg is . . .

Nu $ 199.-

Feestprijs No. 5

Complete SLAAPKAMERS, geen 3-pieces, maar 5-pieces, compleet met spring en matras. De prijs van 3-pieces was voorheen $ 269.—. Ze worden verkocht voor . . . . . **$ 199.-**

(Extra free is spring en matras)

Wij willen niet meer noemen, de rest moet U zelf maar eens komen bekijken, in onze feestelijk versierde zaak.

Eén ding hebben we nog vergeten, dat is een partij *overgordijnstoffen* in alle mogelijke dessins, die worden nu verkocht per yard vanaf $1.29. Dit betekent ongeveer 50% korting op de normale prijs.

Nu onze attracties:

1. Elke klant die kan *aantonen* dat hij of zij gedurende de afgelopen 5 jaar één artikel of meer bij Slager's Furniture heeft gekocht, ontvangt in onze Jubileum Sale bij aankoop van een artikel een extra speciale korting of op verzoek een cadeau.
2. Voorts wordt gedurende deze Jubileum-Sale aan de klanten koffie met gebak geserveerd.
3. Gedurende deze Sale wordt er 2 keer per dag een cadeau weg gegeven. De juiste tijdstippen zijn uitsluitend bekend aan Mr. Hout (lawyer), kantoor adres 36 James Street South. De door hem verstrekte verzegelde enveloppen zijn in onze zaak aanwezig.

De prijswinnaars worden elke volgende dag bekendgemaakt in onze zaak en Woensdagsavonds op ons Radioprogramma C.H.M.L. Dial 900 Hamilton.

De prijzen zijn vermeld in de enveloppen en bestaan uit Bankstellen - Radio's - T.V. Sets - Lampen - Delfts blauw - Kitchensets - Karpetten - Pannen, enz. enz.

DUS

iedereen gaat naar Slager's Furniture en heeft een kans een der gelukkigen te zijn!

Mocht U klachten hebben zegt het ons,
bent U tevreden, zegt het anderen

DE ZAAK IS IEDERE AVOND OPEN TOT 9 UUR, BEHALVE ZATERDAGS

SLAGER'S

FURNITURE & APPLIANCES LTD.

645 BARTON STREET EAST — PHONE LI 5-9985 — HAMILTON, ONT.

Letters to the Editor

Adam or Ape?

When I had read Mr. Harry VanderLaan's and T. H.'s critiques on my article "The Teaching of History in our Schools", I felt like Little Johnny in the schoolyard, being licked by his playmates for saying repeatedly, "My big brother says so! My big brother says so!"

The attentive reader of both my article and those of my opponents will have noticed that nearly all the statements on which I suffered attacks were . . . quotations from bigger brothers, maybe ten times as big as I am as far as authority on the subject is concerned.

So I can safely lay Mr. VanderLaan's accusation that Reverend Hughes' knowledge of modern science is "shallow" and "incoherent" at the door of said Minister of the Gospel. But I am ready to admit that personally I am rather fond of "shallow waters". They give you the safe feeling of having both your feet still on solid ground, while many a swimmer who wanted to show off and ventured into the deep seas never came back again.

I am glad to notice that Mr. VanderLaan is on my side regarding Darwinism. As all I said about evolution was levelled at Darwinism we are in the same boat then. But now I learn that there is a whole new theory about evolution which will never become outdated, although it needs a lot of improvement yet. Is this the "Godguided Evolution" about which T. H. writes? Or is it the evolution which Dr. Lever teaches us, in which we are supposed to believe that God used an ape to create Adam? And that Adam looked more like an ape than we do? To me this sounds not very much different from the old Darwin-guided theory of evolution. Accepting this theory would mean: kicking out the Ape-in-wooden-shoes from the front door, and letting him in again in his stockinged feet at the back door.

No, then I would rather stick to my "narrow, literal interpretation of Genesis" as Mr. VanderLaan pleases to call it. And I invite him to give us his "wide, broad" and "non-literal" interpretation of Genesis, especially that part in which God teaches us about the creation of Adam and Eve and the story of Paradise. If he does not take it literally, how does he take it then? As a myth? As a legend? As a fable? Or does he take it as a parable? Somebody once tried to sell me that idea. When I asked him how he had managed to become flesh and blood seeing that his first ancestors had been imaginary persons from a parable, he looked the other way.

Mr. VanderLaan believes that teaching our children the simple truths of the Bible will not prepare them sufficiently for their later life when they have to go on in the (public) highschool and come in contact with Darwinism in full swing. In my humble opinion it would be far more dangerous for them to let them go there after having taught them that God used an ape to create Adam. And other people share this opinion with me. In the Banner of Nov. 18, 1955 Revd. Henry J. Kuiper warned us that this doctrine is a peril to our churches and schools. He writes, "If this doctrine should be accepted among some of our leaders it would constitute the most serious threat which our Church has faced so far — not excluding any of the false teachings which past synods have been compelled to refute and condemn. The Scriptural doctrine of creation, confessed in the first article of our Apostles' Creed and in our Reformed standards, is basic to all the other articles of our faith. The acceptance of any kind of evolutionistic theory would be the entering wedge for Modernism all along the line".

Like all Christian teachers I regard the Bible as a history book. Mr. John De Bie, who wrote the excellent textbook for our Christian schools: "Story of the Old World" does so too, and I cannot see what is wrong with it. Unlike the textbooks of the public school, De Bie's book starts right from the only reliable source for the origin of mankind, Genesis 1.

Regarding science, I look upon it as a gift from God. But as soon as people make science to clash with the truths of the Bible, as generally accepted and interpreted by the Church, I am on the side of the Church. Not in vain did God give her His Holy Spirit to guide her. The history of the Church gives ample proof that as soon as the literal interpretation of Genesis is abandoned, the door is wide open for modernism and Bible-critique.

So, at the risk of being called "Narrow-minded" and "hopelessly illogical" I adhere to the story of creation as revealed to us in the Bible, feeling quite comfortable in the company of other narrowminded people, such as for instance Martin Luther, who lived, worked, shook the papal church, and died in the power of this motto, "Das Wort sollen sie stehen lassen".

Abbotsford, B. C. B. Boulogne

Hebt U ook zo'n haast?

(Vervolg van pagina 1)

onbekend vandaag? En, hoewel er toch een schat van studiemateriaal blijft verschijnen van Van Der Kooij, Van Dijk, Schippers, Van Riessen, om nu maar zo een enkele naam te noemen van vandaag, hoevelen in onze emigrantensamenleving werpen zich daarop? Ga maar eens met een van onze boekhandelaren spreken! Praat maar eens een half uur met een van de mannen uit onze beginselorganisaties!

Het is vrij eenvoudig om hier, zoals sommigen doen, van "afval" te spreken. Ik beweer niet dat de apostatische krachten, de energieën van afval niet krachtig werken in onze moderne wereld. Maar ik weet ook dat het zich hiervan in feite afmaken door dat zwaargeladen woord afval uit te spreken zonder meer, in zichzelf reeds bewijs van vluchtigheid en oppervlakkigheid is, waar het alle concreetheid mist. De Schrift spreekt ook van afval, maar dan steeds concreet en steeds concrete wegen ter bekering wijzend. De Schrift spreekt minder vluchtig en vlak dan menigeen die het woord afval vandaag opheft in de situatie van vandaag.

De Christelijke Kerk heeft in onze moderne wereld een hoge roeping. Men kan zich daarom wel eens verbazen over de wijze waarop de kerk zich in deze wereld uit. In dit verband is te wijzen op de prediking. Die prediking zal weer moeten leren het concrete spreken Gods door te geven. U kunt ze overal aantreffen voor wie de prediking een teleurstelling betekent.

★

Velen zitten verstrikt in de problematiek van het versnelde tempo — om met dit begrip dat vrij vaag moet blijven hier nu ter aanduiding van een zeer breed complex van factoren uit onze moderne maatschappij — en hebben ook wel het besef van de verwarring waaraan ze ten prooi zijn. Ze doorzien het niet helder, ze hebben het ook nimmer leren doorzien, terwijl ze gelijktijdig alle inzicht in eigen reactie temidden van dit vreemde complex missen. Maar ze weten de uitweg niet. En nu, de prediking "doet" hen niets, "raakt" hen niet in de uiterst gecompliceerde situatie waarin ze bestaan.

Dat ligt niet steeds aan hen. Hier is meer aan de hand dan "onwilligheid om te horen" of "verharding tegen het Woord van God". Een prediking die de werkelijke "wereld", de werkelijke achtergrond waarin de hoorder staat en worstelt, niet kent, niet raakt, voorbijgaat, een prediking die zelf slachtoffer is van de moderne haast en vluchtigheid, laat de moderne mens in de kou staan niet alleen, maar kan ook nimmer aanspraak maken op de schone naam van echte **dienst** des Woords. Het Woord Gods spreekt altijd concreet de werkelijke mens aan. Dat dit ontzaggelijk veel vergt van de prediker staat buiten twijfel. En het zal goed zijn wanneer de kerk dit bedenkt, zowel ten aanzien van de opleiding als ten aanzien van de tijd, de sfeer, de middelen aan de predikant te gunnen die hem in staat stellen zijn loodzware roeping te vervullen, door intensieve voorbereiding.

In hetzelfde verband valt eveneens te wijzen op die twee andere kerkelijke ambten van ouderling en diaken. We kunnen soms de opmerking horen dat de diaken in Canada mar weinig te doen heeft omdat de mensen jong zijn en er over het algemeen wel aardig kunnen komen. We zien hen dan ook haast uitsluitend optreden in geval van ernstige ziekte of onverwachte ongelukken. Dit is niet minder dan een niet beseffen van de opgave van het diakenschap en het niet verstaan van de situatie waarin de moderne mens zich geplaatst weet. Of zijn er in onze situatie dan soms geen mensen meer "die geen helper . . ." hebben? Over het ouderlingschap valt in een volgend artikel nog nader in te gaan vanuit dit aspect. Maar de vraag rijst nu reeds: kunnen zij dit werkelijk wel aan? Is zonder de nodige voorbereiding, zonder het gerijpte inzicht in de problematiek zowel van de immigratie-integratie vragen als van de industrialisatie en tempoversnelling, het de ouderling opgedragene voor velen niet een ondraaglijke last?

Dat hier onze christelijke, onze calvinistische pers een uitzonderlijk belangrijke betekenis krijgt, zal wel aan niemand ontgaan. Voorlichting, verrijking van inzicht, verschaffen van begrip voor de bestaande problematiek, wijzen van uitzichten, stimuleren tot lectuur, is dat niet een der allerbelangrijkste zaken in onze situatie? Zo moge dit artikel besluiten met een krachtig pleidooi voor Calvinist-Contact. Niet alsof in ons blad het geneesmiddel tegen gesignaleerde kwalen zou zijn gevonden. Maar wel omdat we beseffen dat een waarachtig Calvinistisch blad dat op de problemen ingaat, een der sleutelposities inneemt binnen ons christelijk leven hier.

M. Vrieze.

Kerkelijke gescheidenheid

St. Thomas, Aug.

Geachte Redactie,

Als ex-consulent der Free Chr. Ref. Church te Alberni, B.C. deel ik u mede, dat inderdaad, zoals onder de rubriek Kerknieuws in C.-C. van 1 Aug.j.l. vermeld werd, het kerkgebouw dezer gemeente is aangekocht door de Reformed Church. Maar het is onjuist, dat de andere gegadigde voor deze aankoop de Old Chr. Ref. Church was. Het was n.l. de "Netherlands Reformed Church", bij de Hollanders beter bekend onder de naam van de Gereformeerde Gemeente. Intussen wordt door een en ander de aandacht gevestigd op het feit, dat de Nederlandse Gereformeerde Gezindte in Canada verdeeld is over minstens zes kerkformaties. Ik weet niet, of er in Canada ook een gemeente is van de Prot. Ref. Church, dan zouden het er zeven zijn. Wij zien dus, dat het kerkelijk bloed toch kruipt, waar het niet gaan kan, ook in Canada. De verwachting, dat alle gereformeerden in Canada in één kerk zouden kunnen samenleven, is een illusie gebleken. Een collega uit de Canadian Ref. Church in het Westen van Canada zei tegen mij: "Beginselen en Belijdenisgeschriften kan men nu eenmaal niet op de kade van Rotterdam laten liggen". Waarmede niet alles, maar wel veel verklaard is, naar ik meen.

Met dank voor de plaatsing,

Hoogachtend,

Jac. Overduin.

Onze beste wensen aan het Bruidspaar.

Het huwelijk van Ann Shirley Devries en Jack William Hoekstra werd in the Christian Reformed Church te Dresden bevestigd door de Rev. J. C. Verbrugge, Chatham. Als maid of honor trad Yvonne, zuster van de bruid op. Bestman was Bill, broer van de bruidegom. Als flowergirl Alice, jongste zusje van de bruid.

Ann Shirley is de oudste dochter van Mr. and Mrs John Devries, Dresden.

Jack William oudste zoon van Mr. and Mrs. William Hoekstra, Chatham.

Het jonge paar heeft zich gevestigd in Chatham.

UW TROUWFOTO IN DE KRANT

Trouwfoto's worden gratis opgenomen in Calvinist-Contact als U ons een duidelijke foto zendt met vermelding van de namen van bruid en bruidegom, de namen van hun ouders, de dag van de plechtigheid en verdere bijzonderheden. Dit aanbod geldt ook voor foto's van zilveren en gouden bruidsparen.

Kerknieuws

CHR REF. CHURCH

Tweetal te Vancouver (Bethel) Rev. Jac. Geuzebroek te Wellandport, Ont. en Rev. H. A. Venema te Toronto, Ont.
Beroepen te Simcoe, Ont. Rev. J. H. Rubingh te Winnipeg, Man. te Taber-Vauxhall, Alta, Cand. G. Nonnekes.
Beroepen te Pembroke, Ont. (accl.) Cand. G. Nonnekes te High River, Alta.
Bedankt voor Essex, Dresden, Peembroke, Edmonton Jasper Place, Barrhead, Westlock en Woodstock Cand. J. G. Kunst die het beroep naar Galt aangenomen heeft.
Voor Bethel Vancouver Dr. G. J. Spykman te Blenheim.
Bedankt voor Chino, Cal. Rev. T. C. Van Kooten te Hamilton, Ont.

EGYPTE

Naar verluidt levert de Al Azar Universiteit te Cairo jaarlijks 5000 Islamitische zendelingen af, welke uitstromen naar christelijke gebieden.

I. C. N.

Voorspoed en Zegen

Onze rubrieken KERKNIEUWS en SCHOOLNIEUWS zijn al meer dan 13 jaar een regelmatige en uiterst interessante bron van feiten en mededelingen, die ons versteld doen staan van de gezegende voorspoed in onze immigrantengemeenschappen.

Wij zijn veel dank verschuldig aan kerkeraden, predikanten en particulieren, die ons de gelegenheid geven, dit belangrijke nieuws te publiceren. Komt ook Uw woonplaats regelmatig in dit nieuws voor? Of zou dit verbeterd kunnen worden b.v. door ons regelmatig Uw kerkbulletin toe te zenden, alsmede verslagen van vergaderingen? Het zou de voorspoedige groei van Uw gemeenschap kunnen bevorderen.

Red. C. C.

Schoolnieuws

DRAYTON — Het was voor het bestuur van de Chr. Schoolvereniging Drayton en omstreken, een grote verrassing toen ze op Maandag, 23 Juli, door twee van hun medebestuursleden, in een spoedvergadering werden bijeen geroepen, waarin hun werd medegedeeld, dat er een bouwterrein gekocht kon worden, op een van de mooiste gelegen plaatsen in Drayton.

Dit was iets waarnaar reeds door bestuur en Bouwcommissie lang was uitgezien. Direct werden maatregelen genomen en werden teams gevormd voor een rondgang bij de leden, welke tot resultaat had, dat direct met de bouw kon worden begonnen.

Sinds de opening der school twee jaar geleden werd les gegeven in de lokalen achter de Chr. Ref. Church; 52 kinderen werden toen binnen gelaten, terwijl slechts op 35 gerekend was.

De nieuwe school bevat straks 2 ruime lokalen. Hall-Gymnasiumwas rooms. Teacher- en furnace room. Twee bussen brengen elke dag de kinderen van en naar school. Met 1 September straks worden 70 kinderen verwacht.

Voorwaar voor de kleine vereniging in Drayton een geweldige opdracht. Blind voor de toekomst, doch ziende op het gebod, ziet de Drayton Society met zijn 63 members de toekomst tegemoet, tevens dankbaar voor het voorrecht hun geschonken elke dag hun kinderen te kunnen zenden naar een inrichting, waar ze dagelijks worden onderwezen, naar de eis van het verbond.

W.

ON YOUR WAY

COMING TO THE FATHER

"I am the way, the truth, and the life; no man cometh to the Father, but by Me." (John 14 : 6)

From the context of our text we learn that Jesus is preparing His disciples for His departure to the Father's house with its many mansions. Thomas doesn't quite understand, and therefore says: "Lord, we know not wither Thou goest, and how can we know the way?" In reply to Thomas' question Jesus speaks the words of our text, words which are replete with meaning.

Jesus, the believer's Saviour and Lord, here says that He is **the way to the Father.** Our Lord is here, of course, speaking figuratively even as He in John 10 says: "I am the door". The way to the Father had been closed when sin entered the world. Sin still bars the door to the Father for many people today who continue in unbelief. But Jesus by His atoning work, completed on Calvary's cross, again opened the way to the Father as the only Mediator between God and man. (1 Tim. 2 : 5). Thus Jesus here doesn't only point out the way to the Father, but He says: "I am the way." There is no other way to the Father than by Jesus, i.e., through faith in Him. Salvation there is in none other. (Acts 4 : 12) As such Jesus is the clearly pointed out, the fully reliable, and also the indispensable way to salvation.

Now we should add that Jesus is the only way to the Father, because He also is the truth and the life. **Jesus is the truth** in that He is the fulfilment of the ceremonial law and of the shadows and types of the Old Testament dispensation. He is also the truth over against all the lies of the devil, who is the father of lies. (John 8:44). Jesus is the embodiment of truth and the most glorious manifestation of it. He is to the various truths of life what the sun is to the planets, and what the keystone is to the arch. In Jesus truth is personified. In Him all truth is concentrated.

So Jesus is the **way** because He is the **Truth.** But He is also the only Way to the Father and to salvation because **He is the Life.** By nature we are dead in trespasses and sins. (Eph. 2:1) The world of man can well be liked to the dead, dry bones which the Prophed Ezekiel saw in an open valley. Now Jesus through His Holy Spirit can give life to those dry bones, so that flesh comes upon them and they become alive, active army of men and women for Him. Jesus can do that because He is the Prince of life. (Acts 3 : 15) He is the never-ending Source of full-orbed eternal life, and He merited eternal life for such as believe in Him. (John 3:36)

Is Jesus your way to the Father? Do you believe that He alone is the truth and the life? Then you can follow your pathway of life with joy, traveling toward the realm of eternal day in the Father's house with its many mansions. May eternal life in its completest sence become ours either incipiently or/and progressively as we by grace through faith follow the only way to the Father — Christ Jesus the Saviour of sinners.

John M. Dijkstra

Hamilton District Christian High School

The opening date and registration for grades 9, 10 and 11 will take place on Sept. 2, 1958 at the Hamilton Christian School.

A. H. Venema, acting sec'y.

Verdien een boek . . .

Geef een boek als geschenk

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die dit blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk, nu ons blad steeds actueler en aantrekkelijker gaat worden.

Voor elke abonne, die U op die manier aanbrengt, kunt U uit onderstaande lijst een boek als premie kiezen. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt. Maak gebruik van het gemakkelijke formulier op de achterpagina van dit blad.

Onze lijst van Premieboeken

voor het aanbrengen van één nieuwe abonné voor "Calvinist-Contact"

S. P. Akkerman,	Zand en Klei
M. Apperloo,	Markus Ketsebol
M. Apperloo,	De laatste tocht
L. H. Stronkhorst,	Kinderen der Mensen
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
J. Van Doorne,	Het kind Hans
Jo Van Dorp-Ypma,	De vrijgezelle onderling
Jo Van Dorp-Ypma,	Domine in Laodicea
Jo Van Dorp—Ypma,	Miet van Dijk
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
Arjen Miedema,	Het ooievaarsgericht
R. Van Reest,	Het loon der genade
P. Terpstra,	De kleine Residentie
J. Visser—R osendaal,	In 't laatste kwartier

The Gracious Lord entrusted to us another son, which we call

ALLAN JAMES

Mr. and Mrs. J. Terpstra.
9316 - 80 Ave., Edmonton.

Grateful to the Lord we announce the birth of a baby boy

DONALD WAYNE

Mr. and Mrs. J. Hoytema.
Clinton, Ont., Aug. 24, 1958.

Een nette Hollandse Geref. dame zou graag

KENNISMAKEN

met een Hollandse heer, leeftijd ± 40 jaar. Brieven met foto onder strikte geheimhouding onder nummer 1133, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Biedt zich aan:

MARRIED MAN

voor kippenfarm of dairy farm. Brieven: W. Wiersma, % S. Schraa, R.R. 6, Galt, Ont.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Het behaagde de Heere plotseling uit ons midden weg te nemen ons geliefd zoontje en broertje

CORNELIS SIMON
(Casey)

in de jeugdige leeftijd van 8 jaar.

De zekerheid dat hij is gegaan naar het Vaderhuis hierboven en thans juicht voor Gods troon is ons tot troost en sterkte.

Pieter Vriend
G. Vriend—Groot
en kinderen.

12 Aug. 1958.
188 Joseph Street,
Chatham, Ontario.

Progress Plumbing Ltd., 10212 - 72 Street, Edmonton.

JOURNEYMAN PLUMBERS WANTED

The Applicant must have Canadian Journeyman papers. Union Rate. Not associated with public Unions.

Kenteken van een
GESLAAGD DIRECTEUR:
een apart bureau voor elke voet.
Kenteken van een
WIJS MAN:
voldoende verzekering.

WM. UBBENS INSURANCE
69 Duggan Ave., Toronto 7, Ont.
Office: ST 8-8874
Home: HU 8-2343

Wanted Sept. 1st:
RELIABLE MAN ON FRUITFARM
Must have chauffeurs licence and be able to supervise apple picking crew. Apply: M. Traas, Carkson, Ont. Phone TA 2-1256.

For sale:
FARM IN CARROT CREEK, ALTA.
One ¼ section, 60 acres in cultivation, good buildings, Calgary Power, drilled well, fenced and cross fenced. Land and buildings are in very good shape. Four-rooms House. Three miles south of Highway 16. Three miles to store and Postoffice. Gravel road and busroute. Fifteen or 30 miles to Christian Ref. Churches. Opportunity to rent more land.

Reply, quoting No. 10, to Woudstra's Book Store, 9330 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Zoeken jullie een
FARM of HUIS
in de omgeving van **Hamilton, Wellandport, Smithville, Jarvis, Simcoe?** Kom naar ons kantoor. We hebben in de regel farms in deze buurt.

Schrijf of bel: **L.I. 9-3894**

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.

Te koop:
6 ACRES NURSERY
met greenhouse en platglas, gereedschappen enz. Goede voorraad plantmateriaal. Onbeperkte rivierwatervoorziening. Veel "landscaping" en onderhoudswerk. Goed stenen huis met 2 apartments, rock well water en hydro. Alles in prima staat en prachtig gelegen, één mijl van de stad. Gegadigden gelieven te schrijven onder no. 1132, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARM

± 100 Acre met groot huis en barn, aan Highway 7, twee mijl van Guelph, geheel of naar verkiezing gedeeltelijk, terstond te huur. Inl.: A. Koens, 154 Glasgow Street, Guelph, Ont.

HOLLAND CONSTRUCTION COMPANY

GOEDKOPE AANBIEDINGEN VAN

Nieuwe en gebruikte
GREENHOUSES
hotbedsash, heating pipe.

Corner Ridge & Wolverton Rd.'s
GRIMSBY, R.R. 1 Wh. 5-4012

NIEUW:

Negen Valeriusliederen en negen Volksliedjes, gezongen door het Nederlands Kamerkoor o.l.v. Felix de Nobel, op een langspeelplaat.

Slecht $ 4.50

franco per post. Zend cheque ($ 4.65) of money-order.

HOLLAND SHOPPING CENTRE
1004 Kingsway,
NEW WESTMINSTER, B.C.
John De Haas

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railways

? MOVING ?

DICK VOSKAMP
Ook voor kisten van emigranten
1710 Jane Street — Toronto
Phone CH 4-3047

Trouble with your
Organ ?

Don't let it bother you.
We repair them ALL!
BIG or SMALL!

Pump, electric & electronic organ repairs

Call: **A. NEUTEL**
1710 Jane St. Toronto 15
CH 4-9222

LEIDRADEN GEREF. MANNEN-VERENIGINGEN

Depot voor Canada bij:

VandeRiet's Bookstore
215 Main St. N., Toronto 15
Vraagt inlichtingen!

BETROUWBARE USED CARS

Alle merken

ALBERT HARTHOLT
Chevrolet-Oldsmobile
WESTON MOTORS LTD
Tel. CH 1-5231
14 MAIN ST. N. — WESTON, Ont

Van Delft's Bookhouse

Bestelt vroegtijdig Uw
Hollandse Scheurkalenders

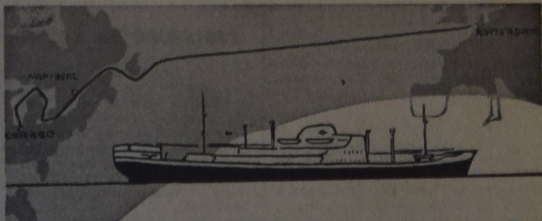
Maranatha, Honigdroppels, Filippus, Kruimkens van 's Heren Tafel, Gezelle Meerburg en Oranje Kalender. Vraag prijslijst.
223 HESS ST. S., HAMILTON, ONT.

Geschenk Pakketten naar Nederland

Wij zenden nog 5 pond eerste klas Koffie voor U naar een adres in Nederland voor $ 6.00.
Vraag onze catalogus aan voor andere geschenk paketten.

VANDERVEEN'S IMPORTING CO.
1505 Grandville Ave.
GRAND RAPIDS — MICHIGAN

SNIJBOONMOLENS
franco naar Canada, slechts $ 3.75

de ORANJE LIJN

kan u uitstekende diensten bewijzen als schakel tussen u en uw Nederlandse relaties. Onze passagiersdienst onderhouden met een steeds groeiende vloot van snelvarende, moderne motorschepen, biedt wekelijks aan een beperkt aantal passagiers de mogelijkheid van een comfortable en voordelige overtocht Montreal—Rotterdam v.v.

Ons vlaggeschip, het M.S. "Prins Willem van Oranje" neemt in deze dienst een aparte plaats in: een reis Canada—Nederland met dit snelle schip betekent voor max. 60 passagiers 7½ dag doorbrengen in een ideale sfeer, waartoe de geriefelijke accomodatie, de opvallend goede keuken en service en de ruime gelegenheid tot ontspanning het hunne bijdragen.

Voor hen die goederen naar Nederland te vervoeren hebben of zendingen uit Europa ontvangen, bieden wij naast onze Montreal-dienst gedurende het zomerseizoen wekelijks rechtstreekse afvaarten van en naar de havens TORONTO en HAMILTON. Verscheping over deze havens kan een aanzienlijke kostenbesparing voor u betekenen.

Voor passagetarieven en inlichtingen kunt u zich wenden tot de Oranje Lijn, Westplein 11, Rotterdam en onze agenten te MONTREAL, CANADIAN OVERSEAS SHIPPING (1956) LIMITED, 410 St. Nicholas Street, Montreal, Tel. PL-1292, met welke firma u desgewenst in het Nederlands kunt corresponderen, terwijl ook onze onderstaande agentschappen, waar eveneens Nederlands wordt gesproken, u op verzoek gaarne van advies zullen dienen:

GREAT LAKES OVERSEAS
(CANADA) LTD.
159 Bay Street
Toronto - Phone EM 8-4826

GREAT LAKES OVERSEAS
(CANADA) LTD.
Royal Bank Building
32 James St. S. - Hamilton, Ont
Phone JAckson 8-7975

Mr. M. FAASSE
1087 London Road, Sarnia, Ont.
Phone DI 4-6454

Voor alle land-, zee- en luchtreizen dit reisbureau

G. DEN HARTOG
Agent
"Holland America Line", "Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 437 R 58

DUTCH BOOKSTORE
H. VAN PELT
25 Hiawatha St. - ST. THOMAS
Voor het Hollandse boek zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!

KIPPEN-BOUILLON BLOKJES

van HONIG (Holland) geven die extra pittige smaak aan Uw Soepen, Sausjes, Macaronischotels en aan zóveel andere gerechten.

Vraag Uw winkelier naar de mooie drinkglas-verpakking, met een inhoud van 50 HONIG-blokjes!

Tracteer Uw gezin ook eens op een verkwikkende kop Kippenbouillon: kruimel één blokje in een kop heet water en serveer zo warm mogelijk.

ES 22

Importeur: Holtzheuser Bros.
TORONTO - EDMONTON - VANCOUVER

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

WEDERVERKOPERS

Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES**, aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAMWORST**, aan stuk of gesneden, voor **GEKOOKTE WORST**, aan stuk of gesneden, **PLOCKWORST** en **SNIJWORST**, Saucise de Boulogne, enz. is

HOPMANS MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. El 2-0740
Chatham, Ontario

UITZONDERLIJK GOEDE DAIRYFARM

100 acres, waarvan 90 acres prima land en 10 acres bos. Goed stenen huis, beneden 5 grote kamers, badkamer en zg. utility-room. Full basement. Boven een apartment met een geheel vrije opgang, 4 kamers en badkamer. Heet water-verwarming met oliestook.

De koestal is 36 x 50, silo, varkensschuur met ruimte voor kippen er boven, 1 enkele garage en een dubbele garage.
Melkhuis met nieuwe 12-can cooler. Alle machinerieën, welke nodig zijn, in goede staat van onderhoud.
20 melkkoeien en 3 jaarlingen (Holstein vee).
Melkcontract ongeveer $ 400,— per maand.
Prijs slechts $ 25.000,— met $ 8.000,— down. Betalingen op de hypotheek slechts $ 125.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.
Indien U niet over voldoende downpayment beschikt, aarzelt niet om ons te raadplegen. Wij helpen U financieren.

Belt of schrijft naar:

KRAAIJ AND SCHRIEL, REALTORS
29½ King Street ST. CATHARINES Tel. MUtual 2-9545
Na 6 uur 's avonds: WEbster 4-1563

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
P[illegible]**-adres** ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

A[illegible]n:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
[illegible] t-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....